

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.
Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.
Kiadó hivatal: K.-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

Egy kis nyilatkozat-féle.

Ajánlva a rom. kath. papság figyelmébe.
II. közlemény.

Mult cikkünkben elmondottuk azon ellentétek rövid történetét, mely lapunk és a r. kath. klerus között fennáll, melyből világosan kitűnik, hogy inkább nekünk volna okunk panaszra, de hát mi nem szoktunk panaszkodni. Az elmondottakat összefoglalva, egész határozottsággal állíthatjuk azt is, hogy lapunknak a r. kath. klerus ellen intézett támadásai kizárólag politikai jellegűek s nincsenek abban a személyes ellenszenvnek vagy gyűlölködésnek egy szemérmnyi része sem. Az igaz, hogy ama híres „Elvfy“-féle cikkünket becsületünkben támadott volt meg, de azért mi az elégtételt kellőképpen megkaptuk, — s mint jó keresztények, — kik nemcsak hirdetik, hanem meg is tartják a szeretet vallásának isteni parancsait, — a vett sérelmeket elfeledtük és megbocsátottuk, s ha politikai hitvallásunk védelmében a r. kath. papság ellen támadólag léptünk fel, ez nem személyes bosszú műve volt. Ezen feltevés ellen mi a legerélyesebben tiltakozunk, s egyedülnök kijelentése vezérelt arra, hogy nyilatkozatba foglalva mondjuk elezt azoknak, kiket illet.

A mi pedig jövődöbeli magatartásunkat illeti, arra nézve csak annyit mondhatunk, hogy mi ezután is oly mély meggyőződéssel és igaz lelkesültséggel szolgáljuk a liberalis eszmét, mint eddig s mindazokat, kik ezeknek útját akarják állani, politikai ellenfeleknek tekintjük, s harczolunk ellenük tisztességes fegyverekkel s igen örvendénk, ha a tisztelt klerust nem találunk utunkban. Alapos okunk van azt hinni, hogy a jövő leghevesebb ellenzéket a r. kath. papság fogja az egész országban képezni, már nem egy példát láttunk, hogy midőn a politikai küzdelmek a hit zászlója alatt folynak, ez már nem alkotmányos harc, hanem felekezeti villongás, melynek hullámai messze tulesapnak a megengedett határon, mert a vallási fanatizmus soha sem olyan fegyverekkel dolgozik, mint a politikai meggyőződés, hanem dul és rombol, hol kiapadhatatlan gyűlölséget éleszt és helyrehozhatatlan hibákat követ el. Ezt tanúsítja a mult, ezt bizonyítja a jelen. Mi ezeket az állapotokat nem várhatjuk be tétlenül, nekünk előre diskreditálni kell ezen romboló hatású törekvéseket. A mi működésünk tehát nem egy tiszteletré méltó testület ellen irányult ellenséges támadás, hanem a nép felvilágosítására és helyes utra való térítése iránti igyekezet. Ha aztán bekövetkeznék azon igen örömdetes körülmény, hogy azt

látnók, hogy a klerus a jövő politikájában nem fog olyan szerepet játszani, a mi a felekezetek békéjét veszélyezteti, a mi r. kath. papjaink soha sem találnának ezen lap hasábjain egyetlen kifejezést, mely ellen panaszuk lehetne, de mindaddig, míg a szószékekről politikai beszédek hangzanak s míg látjuk, hogy a hívők vallásos beszédekben taníttatnak az egyházpolitikai törvények ellen való ellenszegülésre, addig mi sem fogjuk feladni a harcot s az egyházi beszédek hirlapi cikkekkel fogjuk ellensúlyozni.

Az elmondottakat összegezve tehát, mint végeredményt kijelenthetjük, hogy mi igen szeretnők, ha a rom. kath. papság is azon álláspontra helyezkednék, mint a más felekezetek lelkészei, vagy például a szerzetes rendek tagjai, kik bizonyára ép oly hű pásztoraik hűveiknek, mint a r. kath. világi lelkészek, de azért vallásos hitüket megőrizve nem agítálnak, nem izgatnak az államhatalom jogai és a már szentesített törvények ellen. Szóval, mi készségesen akarjuk a barátságos jó viszonyt, de nem politikai elveink árán.

Akarjuk a békét, de nem félünk a háborútól sem.*)

*) E tárgyban az ellenvéleményeknek is helyet adunk.
Szerk.

TÁRCZA.

Mikor voltam a legboldogabb.

Írta: Senki.

III. sz. pályamunka.

Tisztességes agglegény vagyok, úgy a 30 és 40 év között. Vannak elveim, s van közhírem, tehát legkevésbé alkalmas arra, hogy valakit polgári vagy egyházi házasság útján boldoggá vagy boldogtalaná tegyek. Mint minden agglegény, én is irigylem minden más ember családi boldogságát, de azért félek tőle. Kívánom, de nem merek bele fogni. És még is egyszer . . . no de kezdjük a legelején, hisz éppen erről akarok beszélni.

Egykor ismertem egy szép és kedves leányt. Mindennapos vendég voltam házuknál s rövid idő alatt már az egész világ arról beszélt, hogy jegyesek vagyunk, pedig voltaképpen úgy állott a dolog, hogy közöttünk soha szerelemről szó sem volt. Jól éreztük magunkat egymás körében s egyéb semmi. Ha bába mentünk, mindig együtt voltunk, együtt beszélgettünk, mert csak ketten tudtunk igazán szellemes lenni, s mindenre tudott pompásan felelni, s ez bennem kitűnő gondolatokat keltett s viszont ő is csak velem beszélgetve tudott igazán szellemes lenni. Így voltunk a tánczszal is. Ha valaki együtt látott tánczolni minket, azt kellett mondania, hogy elegáns tánczos-pár vagyunk, külön-külön pedig a középszerűsége felül nem tudtunk emelkedni. Ha valamelyikünk bálból vagy társaságból hiányzott, a másik rendesen lehagolt volt és sem szellemes

társalogni, sem elegánsan tánczolni nem tudott. Szóval, talált eszmemenetünk, táncz-lépésünk s mi egymást kiegészítettük a nélkül, hogy az egyszerű barátságos indulatnál mélyebb érzelm fűzött volna össze. Bizony gyakran óráig voltunk egymással bizalmas együttlétben, a nélkül, hogy valaha eszembe is jutott volna, hogy azokat a szép, beszédes ajkakat meg is lehetne csókolni, s ha valaki azt kérdezte volna, hogy milyen színű szemei vannak, bizony nem tudtam volna megmondani.

Boldogságunkat egyszer egy kínos jelenet zavarta meg. Egy napon apám, minden hosszas bevezetés nélkül előadta, hogy nekem Margitot el kell vennem. Mikor én ez ellen tiltakoztam, apám hivatkozott arra, hogy eddig is nagyon kompromitáltam a leányt, más fiatal embereket elriasztottam, tehát becsületbeli kötelesség nőül vennem. Margit apja is akarja ezen házasságot, tehát bevégzett dolog.

Körülbelül ilyen jelenet folyhatott le Margitéknál, mert mikor másnap vele találkoztam, nagyon idegenül fogadtam.

Mióta egymásnak voltunk szánva, igen ritkán találkoztunk együtt. Inkább bálkon jöttünk össze, de már sem szellemesül, sem kellemesül tánczolni nem tudtunk. Sem gondolkodásunk, sem lépésünk nem talált.

Megtörtént az eljegyzés is s ez még jobban elidegenített tőle. Kerültük és gyűlöltük egymást.

Még gyermekkoromban elhatároztam volt, hogy gazda-ember leszek s ebbe nagy nehezen apám is beleenyugodott.

Most hirtelen azzal letem meg az öreg, hogy folytatni akarom abbahagyott tanulmányaimat. Apám ebbe is beleegyezett. Én tehát, hogy Margittól tá-

vol lehessek, ismét neki feküdtem a gyűlölt könyveknek s tanultam szorgalommal, tanultam örül szenvedéllyel, mert hát a mig tanulmányaimat be nem végzem, távol kell lennem szülőföldemtől s a mi fő, nem nőülhetek.

Az évek teltek, vizsgámat fényes sikerrel tettem le s már állásom is volt. Tehát nincs menekvés, házasodnom kell.

„Ha hirbe hoztad, el kell vened. Ezt parancsolja apád s ezt diktálja a becsület!“ Ez a gondolat kintzott éjjel nappal. Apám hívott, hogy menjek haza, tehát másnap menni akartam. Épen máhálom csomagolásával valék elfoglalva, midőn kicsiny csomag érkezett a postán. Felbontottam. A Margit jegygyűrűje volt. Kedélyes levélkében tudatja, hogy oda-való tisztviselő eljegyezte.

Bátran állíthatom, hogy életem legboldogabb pillanata ez volt! . . .

Itt jóformán bevégezhetném életem ezen rövid epizódját, de fájdalom az a képzel boldogság nem vége, hanem kezdete volt egy egész életre szóló újabb boldogtalanságnak.

Röviden, egy néhány szóval elmondhatom. Haza mentem, ismét láttam Margitot. Nézetem, megfigyeltem. Ott voltam esküvőjén, sokat tánczoltam, sokat beszéltem vele és lassankint azon iszonyu felfedezésre jutottam, hogy . . . szeretem őt. És ő is viszonzta egész érzelmeimet.

Igy éltünk sok éven át egymás mellett egymásért titkon epedve, de az összerombolt életet nem lehetett többé újra kezdeni. Ő egy szenvedő asszony s én egy örömdeten életű agglegény vagyok!

A hét története.

A méltóságos főrendek és a nagyságos képviselő urak e héten széledtek szét az ország fővárosából csendes otthonukba, hogy visszavonulva a parlamenti élet izgalmaságától csendes tétlenségben tölthessék a húsvét szent ünnepeit. No meg, hogy egy kis friss erőt szerezzenek a következő tárgyalások viharaira.

Hála Istennek! e kis szünet alatt legalább szabadon lélegzik az ország, pihennek a politikai klubok termei s megszünnek a botrányok, melyeket honatyáink az előző ülésszakban rögtönöztek nagy örömeire a nevetni kívánó külföldiek, de annál nagyobb hátrányára a magyar parlamentárizmusnak! Bátran tarthatnak volna szünetet törvényhozóink az egész elmúlt hat hónapon keresztül is, mert e hosszú idő alatt nem oldottak meg egy függő kérdést, nem vittek előbbre egy közérdekűt sem, s most e hatalmas semmittevés után beálltanak választóik közé üres szívvel és kézzel, — s mint kik legjobban végezték dolgukat, — beszámolnak az elért eredményekről.

Kitiltott oláh lapokat más czim alatt próbálgatnak az országba becsempészni az élelmes oláhok, mint ezt tették a Curierul Românai, melyet Curentul Român, Dorul Român stb hangzatos czimek alatt importáltak hazánkba az itt rabigában nyögő testvérek hazafiságának élesztésére. Ezen élelmesség elfojtására a kereskedelmi miniszter a hazai postahivatalokat utasította, hogy részesítsék kellő figyelemben a czifra bőrbe bujtatott s a magyar államiség ellen izgatott oláh lapokat.

Arad város közigazgatási bizottsága e héten a várost két anyakönyvvezető kerületre osztotta be, melyek mindenkében egy-egy városi tisztviselő fogja az anyakönyveket vezetni.

A tapolezai választó kerületben rettenetesen választják az országgyűlési képviselőket. Ugy látszik az eddigi munkálkodásokból, hogy ez a választás méltó társa lesz a nyitrainak.

Debreczenben a nemzetközi szociálisták nagy népgyűlést tartottak, melyen örökös sérelmeiket és sanyaru helyzetüket akarták javítani. Szónokoltak a választási jogról, a nyolc órai munkaidőről, május megünnepléséről, megtámadták a belügyminisztert sérelmes rendeleteiért, a néppártot és a papokat a nép izgatásáért, Galambosné szidta a képviselőket s a képviselőházat latrok barlangjának nevezte.

A japán-chinai háború folyik zavartalanul, különösen a vizen. A japán hajók támadást akarnak intézni Cauton ellen, hol a chinaiak a torpedók elsüllesztésével készítik elő a védelmet. A Japán kormány a következő békefeltételeket szabta Chinának: a hadi serezen és Korea függetlenségén kívül Japán, Formosa szigetet és Liao-Tong félszigetet követeli. Továbbá, China gépek bevitelére és gyárak alapítására elő nem gördít akadályokat s a főbb folyamokon a hajózás valamennyi nemzet hajójának szabad. Az eddigi szabad kikötőkhez China megnyitja a csunkifungi, szokufui és hangszufői kikötőt is. Az a terület, melyet Japán Chinában a kereskedelemnek meg akar nyitni 1000 angol négyzetmérföld területű s rajta körülbelül kétszázmillió lakás van.

A kézdivásárhelyi és vidéki Rudolf-kórház igazgatósági jelentése az 1894. évről.

Irta: Dobay János.

(Folyt. és vége.)

Mi nyugodtan tekinthetünk vissza intézetünk lefolyt 10 évére, mert jó és hasznos dolog volt, a mit művelünk. De épen a mult fényes eredményei arra kell hogy indítsanak, hogy ne álljunk meg azon ponton, hová szorgalmas munka után eljutánk. Kórházunk, a mint jelentésben több helyen érintettem — többé nem felel sem a keresetnek, sem a hygsénia szigorubb követelményeinek. A kórszobák, a mostani beteg forgalmunkhoz képest, oly szűkös és oly csekély befogadási képességgel bírnak, hogy ezen állapot tovább fenn nem tartható. Ezért már régebben megfogamzott az intéző körökben azon eszme, hogy a fertőző betegek részére egy külön pavillont építsünk. Mindaddig, míg anyagi viszonyaink kevésbé jók valának, pihent, de nem halt meg az eszme, s most már elérkeztünk odáig, hogy az építkezés fellett határozzunk. Tehetjük ezt minden aggály nélkül, mert tőkénk megbirja. Ha 10 ezer frtot felépi-

tünk is, marad annyi alapvagyonunk, mely szükségleteinket biztosítja. Ezen állítás valóságát legjobban azzal tudom bebizonyítani, hogy mi, midőn évenként egy-kétezer frtot esatoltunk tőkénkhez, ez által körülbelül 30 ezer frtnak kamatait nem használtuk fel. Önként következik tehát, ha az idén 10 ezer frtot kiszakítunk tőkénkől építkezésre, ennek kamatait igen könnyen tudjuk nélkülözni.

Egész biztosan merem állítani, hogy intézetünk jelenleg olyan kedvező anyagi viszonyok között van, hogy a törvény által biztosított jogainak felhasználása mellett, fentartási költségeit a megmaradandó tőkével bármily válságos viszonyok között fedezni képes. Azért t. közgyűlés, én azt kívánom, hogy 10 éves működésünk legszebb ékessége legyen egy új diszes kórházi épület!

Ezekben kívántam, tisztelt közgyűlés, a multól, jelenről és a jövő terveiről beszámolni s most még csak az van hátra, hogy leröjűk az elismerés adóját régi kegyeletes szokások szerint — azok iránt, kik kórházunk 10 évi pályafutása alatt tevékenyen munkálkodtak. Halánk, tiszteletünk oroszán részét adjuk a mi nemes elnök bárónőnknek. Mindig első volt a munkában, legyen első azok között, kinek köszönetet mondunk azon nagy és eredménydus munkáért, mit 10 év alatt végzett. Ő volt intézője az eseményeknek, ő volt vezetője azon kiesiny gárdának, mely évek során intézetünk körül csoportosult. Az ég áldása kísérje őt azon szép pályán, melyet az emberek boldogítására magának kijelölt. Mindnyájunk osztatlan tisztelete és hálája nyújtson neki jutalmat az ernyedetlen munka azon hosszú éveit, melyet életéből a legnemesebb humanizmusnak áldozatul hozott. Elismerésünk és halánk kórházunk érdeműs főorvosára, Dr. Sinkovics Ignác urnak, ki hajlott kora dacára, örök ifju energiával és buzgóssággal szolgált 10 éven át az intézet ügyeit, s megteremtette mostani jó hírét. Mondjunk hálás köszönetet buzgó pénztárnokunk Kovács Károly, alelnök Székely János ev. ref. lelkész, titkár Erdélyi Károly, jegyző Marezi Ferencz, gazda-gondnok Nagy Ferencz s továbbá a vagyon kezelő bizottság ernöke Dr. Bánffy Zsigmond, tagjai ifj. Jakab István, Csizsár József, Dr. Balog Vendel uraknak, kik egyenkint és összesen nagy szolgálatakat tettek intézetünknek.

Hálás köszönetet kell mondanunk Dr. Sinkovics Aurél ezredorvos urnak, ki a kórházi műtéteknél díjtalanul segédkezett, s a főorvos urat minden alkalommal helyettesítette.

És most nincs más hátra, tisztelt közgyűlés, — hogy az új évtizedet azon reménységgel kezdjük meg, hogy a sors keze, mely annak idejében vezette az államsorsjátékon a szerencse kerekét, s mely mindig megadta, mit kívántunk, — a jövő évtizedben is megkíméli intézetünket, minden rosztól. Kísérjük intézetünk pályafutását szerető gondnal s munkálkodjunk azon felemelő tudatban, hogy kórházunk nem csak a valódi humanizmust, hanem hazafias czélt is szolgál, mert minden egy megmentett élettel egy magyart s minden felgyógyult emberrel egy munkás kezét adtunk vissza hazánkban.

Kézdivásárhely város 1894. évi története.

Irta: Bartók Károly polgármester.

(Folytatás.)

5.

A gyámoltak és gondnokoltak létszámáról.

Az 1893. évi december hó végével gyámság alatt maradt 182

Az 1894. év 1-ső felében gyámság alá került 11

Összesen 193

Az 1894. év 1-ső felében gyámság alól felszabadult 15

a) Teljes korúság következtében 3

b) Nagykorúsáta következtében 7

c) Férjhezmenetel következtében 2

d) Halál következtében 3

Összesen 15

Az 1894. évi június hó végével gyámság alatt maradt 178

Az 1893. év december hó végével gondnokság alatt maradt 3

Az 1894. év 1-ső felében gondnokság alá helyeztetett 1

Összesen 4

Az 1894. év június hó végével gondnokság alatt maradt 4

6.

Az árvaszék tevékenységéről.

a) A feldolgozást illetőleg:

Az 1893. évi december hó végével hátralékban maradt 3

Az 1894. év 1-ső felében beérkezett 105

Összesen 108

Az 1894. év 1-ső felében elintéztetett 106

Az 1894. évi június hó végével hátralékban maradt 2 ügydarab.

b) A kiadományozást vagyis az árvaszéki végzések leírását és kiadását illetőleg.

Az 1893. év december hó végével hátralékban maradt 6

Az 1894. év 1-ső felében az irodába érkezett 264

Összesen 270

Az 1894. év 1-ső felében leíratott és kiadott 168

Az 1894. évi június hó végével hátralékban maradt 2

7.

A gyámpénztár állásáról és kezeléséről.

Az 1894. évi június hó végével magán felek által kiállított kötelezvényekben maradt 4290 frt 54 kr.

Takarékpénztári b. könyv.-ben 26334 frt 81 kr.

Értékpapirokban 265 frt — kr.

Drágaságokban és ékszerekben 6 frt — kr.

Összesen 30896 frt 35 kr.

Az 1894. év 2-ik felében takarékpénztári betéti könyvecskében befolyt 2338 frt 71 kr.

Értékpapirokban 300 frt — kr.

Összesen 3638 frt 71 kr.

Összesen magánfelek által kiállított kötelezvényekben 4390 frt 54 kr.

Takarékp. betéti könyv.-ben 29673 frt 52 kr.

Értékpapirokban 565 frt — kr.

Drágaságokban és ékszerekben 6 frt — kr.

Összesen 4535 frt 6 kr.

Az 1894. év IV. negyedében takarékpénztári betéti könyvecskében kiadott összesen 693 frt 99 kr.

Az 1894. év december hó végén magán felek által kiállított köt.-nyekben maradt 4290 frt 54 kr.

Takarékp. betéti könyv.-ben 28979 frt 53 kr.

Értékpapirokban 565 frt — kr.

Drágaságokban és ékszerekben 6 frt — kr.

Összesen 33840 frt 7 kr.

8.

A magánfeleknél kamatozás végett elhelyezve lévő tőkepenzékről.

Az 1894. év június hó végével elhelyezve volt összesen 4290 frt 54 kr.

Az 1894. év decz. hó végével m. 4290 frt 54 kr.

A magánfeleknél elhelyezett tőkepenz utáni kamat fejében.

Az 1894. év június hó végével hátralékban maradt 5 frt 61 kr.

Az 1894. év 2-ik f. bef.-dől volt 157 frt 15 kr.

Összesen 152 frt 76 kr.

Az 1894. év 2-ik felében befizetett 147 frt — kr.

Az 1894. év december hó végével hátralékban maradt 5 frt 76 kr.

9.

A gyámi hatóság alól felszabadult egyének számáról, vagyoni viszonyaikról és gyámpénztárilag kezelt pénzzel birt egyének kiegészítése végett tett intézkedésekről.

Az 1894. év 2-ik felében a gyámság alól felszabadult összesen 10 egyén.

Ezek közül gyámpénztárilag kezelt pénzzel birt 9 egyén.

Az 1894. év 2-ik felében a gyámpénztárból kiutaltványoztatott gyámság v. gond.alól felmentetett 9 egyén részére.

10.

Kiutaltványozott pénz vagy pénztérték.

1894. év december hó végéig kiad. 9 egyén r.

A gyámság v. gond. a felszabadult 10 egyén közül

a) Ingó és ingatlan, vagy csak ingó vagy csak ingatlan vagyonnal birt 9 egyén.

b) Vagyontalan volt 1 egyén.

XI.

A gyámhatósági közegek jelentési kötelezettségeiről vezetett nyilvántartás állásáról.

Az 1894. évi június hó végével hátralékban maradt 4

Az 1894. év 2-ik f. beadandó volt 86

Összesen 90

jelentés.

Mai számunk 8 oldalra terjed.

Az 1894. év 2-ik felében beérkezett . . . 87

Az 1894. év június hó végével hátralékban maradt . . . 3
jelentéssel.

(Folyt. köv.)

Vidéki levél. A galambfalvi hid.

K.-Mártonfalva, 1895. márcz. 20.
(Folyt. és vége.)

Mi megpróbáltuk másodizben is a hidat lábra állítani. Mikor ugyanis Mártonfalva a regale kártalanítási összeget megkapta és annak szétosztását elhatározta, megállapodtunk abban, hogy mindenki járuléka 10%-át bennhagyva, az összegyűlt 8—900 frtból hidat csináltatunk.

Jól is ment minden. Mérnököt hoztunk, ki is a hid helyét kijelölte, a tervet megkészítette. Örült a lelkünk! Már hallottuk a kocsi dübörgését az új hidon s áldó köszönését a járó-kelő közönségnek. Egyikünk miniatúrában meg is csinálta a hidat. Eljött a regale kiosztásának is a napja, folyt is be a hidra már a pénz egészen a „K“ betűig. És itt, mint a találós mesében van: „ezer madár felrepüle, egynek szárnya megszakada, smind az ezer megáll!“ — egyetlen egy ember a hozzájárulást megtagadván, a szép terv újra zátonyra került.

A hid rajzban megvan (40 frt az ára), pókok és legyek jöhetnek, mehetnek veszély nélkül rajta.

Harmadszor is megpróbáltuk a halottat feltámasztani. Szentkatolna mellé ugyanis új hidat emelt a vármegye. Felemeltük mi is kérés szavunkat, hogy adná nekünk onnan a régi hidat akár „Istennevé“ben, akár pénzért. Hogy hamar új nem telik, jó lesz nekünk az ócska is. A földolog az, hogy csak hiddunk legyen! De hát abból sem lett semmi! A ki korán jár a malomba, az örül. Szentkatolna már elkérte volt. A falu között a sáncokra apró átjárókat csináltak belőle; pedig hát a hidnak is inkább lett volna kedve ide jöni, semhogy annyira ledegredálódjék.

Mindezekből látszik — édes kedves duzzogó folyócskánk, hogy mi mindent megtettünk, hogy a te hullámozó fodraid fölé egy szép ékességet állítsunk. Nem sikerült.

Ámde, ha eddigi fáradságaink hiába valók voltak is, nem halt még ki bennünk a reménység, még hisszük, hogy csak tetszhalott a hid eszméje. Fel fog ébredni bizonyosan egykoron. És akkor elvetett reménységünk tölgy és fenyő alakjában kisírázik, terebélyes fává női ki magát, a miből oszlopokat, gerendákat farag a való!

Csak engedj egy kis időt, hogy felrázhassuk a közönyösséget, a részvétlenséget, a közös érdekköl való nem törődést — Mátyás királynak ezen három restjét — tértelenségéből. Engedj egy kis időt, hogy megértethessük azokkal, a kiket illet, hogy ide egy hid multhatlanul szükséges és hogy az a 10—15 érdekelt községnek nem is kerülne nagyon sok költségbe, különösen, ha tekintetbe vesszük azt, hogy Orbai felől nem kellene többet, csak mintegy 3-4 kilométer utat a petőfalvi, szőresei utig javíttatni, mely által megnyílnék a közlekedés Szőre, N.-Borosnyó, Tamásfalva, Kovászna, Zabola, Petőfalva, Imecsfalva, Gelseze felé és ha még tekintetbe vesszük azt is, hogy Kézdi felől ezen hidra futnának be a Hatolyka és Márkosfalva felől jövő megyei, valamint a Kézdi-Vásárhelyről, Torjáról, Alesernátonból egyenes irányban jövő mezei utak.

Ha meggondolják az érdekelt orbaibeli községek, hogy a midőn takarmányszükségleteiket szerzik be Kézdi felől és viszont a kézdibeli községek, a mikor épületfaikat hozzák Orbaiból, hogy milyen jó, ha ilyenkor egyenes irányban egy pár óra alatt Mártonfalván át közlekedve elérhetik azt a célt, a mihez akár Szentkatolna felé, akár a Debsőre kerülve, egy nap kell; ha meggondolják Kézdi-Vásárhely és Nagy-Borosnyó és a közöttük fekvő községek, hogy ezen a vonalon szakérrel csaknem hamarabb el lehet Borosnyóról Kézdi-Vásárhelyre s viszont jutni, mint a vonaton (már pedig ez igen fontos nekünk, kik csak akkor ülünk a háromszéki vasútra, ha nem sietünk); és még ha a télen, nemes vármegyétől is egy kevés manna-eső hullana le: akkor már a közel jövőben pompás hidunk emelkednék itt mellettünk a Feketeúgyon át.

Mi újra fel fogjuk vetni a kérdést. Csatlakoz-

zanak, támogassanak bennünket. Egy kis jó akarat mindenik részéről és a czél el lesz érve. De ha most is részvétlenségre s e miatt aztán a szép terv újra meghiusul, hid nem lesz és aztán utjok erre hozván úgy járnak, mint János bátyánk — megáznak, eláznak: akkor vessenek magukra, minket ne hibáztassanak, mert a mi lelkünkre bizony nem száradnak!

— r.

CSARNOK.

Jámbor Están egyházi levelei a szerkesztőhöz.

LX.

A mult pénteken bementem Móricz zsidóhoz, az magyarázatot az végire hagyván, jól abrázaton vágtam s nehogy felhengeredjék, a másik oldalon egy alkalmas legyintéssel megtámasztottam. Minek utána az zsidónak sikerült az egysujt hejreállítani, asztot a kérdést intézte hozzám, hogy hát ez t miét? Hát azt mondám én, hogy azt az ártatlan Jedust mért feszítették meg, mikor az a zsidó ná-cizijónak nem vétett. Ha az te eldödeid meg nem feszítették volna szegény Jedust, most nem kellének ojan keservesen bójtólni. Móricz mindnyá átalálta, hogy igazam vagyok, csak éppen asztot nem akarta felfogni, hogy mért kellett neki 1895. esztendő mulva két pofot kapni azért, a mit az eldödei vétettek. Ebben neki es igaza vót, de hát mit csináljon az szegény keresztény ember, mikor az sok bójtölés mián egészen el vagyok kámpicsorodva. Nem elég, ha az szegény Jedust annyit szenvedett, nekünk es kell szenvednünk érte és a rossz zsidók miatt.

Hát bizony bójtöltünk mű egész héten átal, mint jámbor keresztényekhez illik. Csak éppen nagypénteken este felé történt meg egy kis hiba annyiban, hogy Móricz zsidónak egy baráncája valami lette féleképpen virgoncságból vagy bánattyában belefutott a zsidó kezében lévő bieskába s minek utána a szegény ártatlan erőst sokat szenvedett, csupa könyörtelenségből vért vettük s hogy drága husa valamiképpen kárré ne menynyen, bójtölőn elkészítve elfogyasztottuk. Kántor komám aszongya, hogy az bárányról az münk vallásunk asztot tanítja, hogy „Istennek báránya“, tehát szent állat s ennél fogvást, ha az jó keresztény asztot látja, hogy ez az szent állat zsidó kézbe kerül, az saját lelki üdvösségének veszélyeztetésével es muszáj aszt akár élve, akár halva onnét kivenni. Különben az rigmus es aszongya, hogy:

„Bárányhus nem zsáros éték
Aszt megenni nem nagy véték
Nagy bójtölben!“

Én asztot hiszem, hogy a jó Isten, ki az embernek nem a gyomrát, hanem a szívét nézi, tám nem fog münköt megverni, hogy szerelmes fiának emlékeztetire az bójtöt nem tartottuk meg. Meg es bünttettem mindnyá magamot, met penitencziából csupa egy föllítrát ittam az szegény baráncák tetejibe s azt es a 28 asból, mej bornak igen savanyó, ezetnek meg édes s rosszabb a köcsön kérésnél.

Nagypénteken egyébiránt egyéb es történt nemes Kárbahágó községében es pedéglen az történt, hogy egész délelőtt ojan döngés hallatódott, mintha valahol álgyuznának. Hát én katona vótam s azért nem igen félek az effélettől, de Móricz zsidó nem vót katona s azért erősen félt. Délfelé az álgyuzás megszűnt, de mán este felé esmég más hangok hallatódott, mintha a föld gyomra morrogna. Ez tartott késő estvig. Heában studeroztunk s még sem tudtuk kiokumlálni az kétféle hangot. Estére kélve, mikor az szegény ártatlan baráncák földi maradványait élveztük volna, kántor komám es hézzánk csatlakodott s egybe megfajta az titkot, hát az álgyudörgés máktörés vót az laposkához, az morgás pedéglen az bójtölő hasak korgása. Ezek az egész világból eszvegyülve, csinálták az nagy természeti tűneményt.

Áldást, békességet s testi-lelki áldást kívánok az husvéti szent innapokra, mílvel maradtam:

Kárbahágó, 1895. ápril. 12.

tisztelettel s becsülettel

Jámbor Están

egyházi.

Irodalom.

— Bismarck jubileuma nemcsak Németországnak volt ünnepe, hanem az egész világra szóló esemény volt. Az Ország-Világ, ez az elismerten legjobb képes lapunk nem is zárkózott el a friedrichsruhei események elől, hanem bemutatta két pompás, a helyszínén fölvevő képben a jubiláris ünnepségeket. Ugyanebben a számban megismertet a közélet két elhunyt jelesével, Frivalszki Jánossal és Kárfy Titusszal, aztán a hírneves Richter karnaggyal, ad sok kitűnő aczélmetszetet stb. Szövegéből ki kell emelni Császár Imre, Csomai Zoltán versét, Csengery Gusztáv nagyérdő regényét, Téglás Gábor, Szalay Emil elbeszéléseit dr. Falk Zsikmond, Adorján Sándor stb. érdekes cikkeit. Változatos rovatok, szórakoztató rejtvények tarkítják ennek a jó újságnak egyre gazdagodó tartalmát. Csodáljuk, hogy ennyi jó és szép dolgot oly csekély árért ki lehet állítani. Előfizetése egy negyedévre csupán 2 frt. Mutatvány-számot kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest V. Hold u. 7. szám.)

— A „Föld és Népe“ 13—16-ik füzetét vet-tük. E pompás mű György Aladár szerkesztésében s Méhner Vilmos kiadásában füzetenkint jelen meg. Egy füzet ára 30 kr. Melegen ajánljuk az olvasó közönség figyelmébe.

— Új gyógyszerek. Hazslinszky Károly budapesti gyógyszerész két új gyógyszert hozott forgalomba, melyek a demokráiai kongresszuson a legnagyobb elismerésben részesültek. A Hazslinszky-féle vasphosphor albuminát szőrp, legkitűnőbb eredménnyel használják gyermekeknek, angol kóránál, skrofulánál, a fogzás előmozdítására és görcsös köhögésnél. Felnötteknél vérszegénység, bágyadság és legfőképpen ideges nőknél kitűnően hat. Eltesebb gyenge egyéneket felvillanyoz, erőteljessé és vidámmá teszi a buskomorokat. Ára 1 üvegnek utasítással 1 frt. A Hazslinszky Cocain pastilla a legmakacsabb gégehurtot, görcsös köhögést és rekedtséget azonnal megszünteti. Ára 1 doboz 75 kr. Kapható Hazslinszky Károly gyógyszerárában Budapest, VIII. ker., Sándor-tér és Rókszilárd utca sarkán. Ezen minden tekintetben nagyszabásúan berendezett és kitűnően vezetett gyógyszerházzal van egybekötve az „Országos központi hasonszenvi gyógyszerár“ is, valamint a „Homeopathia“ szaklap szerkesztősége és kiadóhivatala, a mely lap a művelt közönségnek kitűnő szolgálatot tesz, mert úgy van szerkesztve, hogy azt a közönség is megérti, ezen lapból a kiadóhivatal egy egyszerű levelezőlapra a czímet pontosan felírva, mutatványszámokat szívesen küld. Kapható ott a világ összes kül- és belföldi különlegessége (Specialitás) is.

A kézdívásárhelyi Önkéntes-Tűzoltó-Egyesülettel kapcsolatos Iparos Olvasó és Önképzőkör.

K.-Vásárhely, 1895. ápr. 5.

A haladásnak, az önálló gondolkodásnak kívánt utat és tért nyitni az Önkéntes Tűzoltó-Egyet, midőn részint tagjai, részint más iparosok részére Olvasókört létesített.

Évek óta nagy áldozatokat hoz az anya-egylet ez intézményért s csakis ennek köszönhető, hogy még fennáll, mert fájdalom iparosaink nagy része még nem tudja fölfogni, hogy a mindennapi terhes munkára nagyon is reá fér egy kis szellemi táplálék.

Nem mondom én, hogy nem elég okosak, ügyesek, talán még némelyek tulbőlesek is, de ez talmi arany mind és lényeg nincs benne.

A valódi műveltséggel bíró iparos a haladó korrall lépést kíván tartani s nem küzd az oly eszmék ellen, mely országosan jónak, helyesnek bizonyult, nem azt tekint, hogy elől ragyoghasson, hanem hogy iparos társai is boldogulhassanak. Évszázadok óta voltak és vannak olyan tudákos egyének, kik nem látnak tovább az orruknál, mégis a nép bölesei és vezéreiként szerepelnek. Nagyon sajnós, hogy ezen szereplések bénítólag hatnak a közjólét emelkedésére és az általános műveltség terjedésére.

Azt hiszem azonban ez nem sokáig megyen már így. Jóravaló része az iparosságnak széles e házában mindenütt nagy gondot fordít az önképzésre, mert tudja azt, hogy a tisztességes megélhetésnek a kellő műveltség egyik főkölléke.

Nem maradhat el e tekintetben kis városunk

se. Az ország 5-ik iparos városának volt feltüntetve Kézdi-Vásárhely a statisztikában.

E helyet — mint az ösöktől öröklött dicsőséget meg kell tartanunk. Minden erőnkkel, legjobb tehetségünkkel oda kell hatnunk, hogy meg legyen közöttünk az egyetértés kölcsönös szeretet. Amagunk közös javára létesített intézményeket pártolni, segíyezni erkölcsi és hazafiai szent kötelességünk.

Midőn elértük azt az időt, hogy ezt minden polgártárs unszólás, biztatás nélkül megteszi, akkor elmondhatjuk, hogy a szellemi műveltség oly fokán állunk, melynek segítségével a további haladás biztos.

Ez alapvető munkát van hivatva végezni városunk kebelében az iparos Olvasókör. Hogy működése önállóbb legyen, a parancsnokság egy szabályzatot adott ki, mely szerint saját ügyeiket önmaguk vezethetik, kezelhetik. A megalakult tisztikar nem volt elég lelkes és így a példa a tagokra is ragadt.

Sajnosan lehetett tapasztalni, hogy a csekély 1—2 frt évi tagdíjaikat sem fizetik be zugolódás nélkül, sőt olyanok is vannak, kik nyugtaikat nem tisztességes emberhez illő hátrattal utasították vissza.

Ha ez tovább is így megy, az iparosság legnagyobb szűgyenére, az egylet fel fog oszlani. De e szűgyent eltűnni, elviselni lehetetlen. En hiszem, ha az egylet helyisége ki leend cserélve, más élet fog keltezni az iparos Olvasókörben is.

Közelebbbról az egylet választmánya érdekes gyűlést tartott és a reformok keresztül vitelére bizottságot küldött ki:

Az egylet jegyzőjévé 1894. Junius 24-én Winternicz Ödön választott meg, de mivel időközben lemondott, helyette ifj. Péntes Sándor lett jegyzővé megválasztva. Kimondta a gyűlés a tagdíj-hátralékok szigorú felhajtását s jövőre azon tagok nevét, kik pontosan nem fizetnek, törölni határozta.

Az egyesület helyiségül jövő évre ifj. Benkő Pál házának emeleti részét fogadta ki.

A lapok és érdekes szép könyvtár rendben találtatott.

Ez egyesület további vezetése, belügyeinek kormányására Kiss János polgári isk. tanár kóretett fel, mint alelnök, a parancsnokság felügyeleti jogát ezután is gyakorolja.

A haladás zászlaja ki van tűzve s a ki nem sorakozik alája, bizonyára nem méltó oda.

Iparos.

Ujdonságok.

— **Lapunk jövő száma, a közbeeső ünnep miatt 20-án jelenik meg.**

— **Kinevezés.** Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter Gyárfás Győzöt, a háromszékvármegyei mérnök hivatal főnökét a szabályszerű illetményekkel kir. főmérnökké nevezte ki. A jeles szakférfi, a kiválóan tevékeny társadalmi tényező és kitűnő tollú író, eme megérdemelt előléptetését megyeszte nagy örömmel fogadta a társadalom minden rétege.

— **Haladunk.** Nem lehet tagadni, hogy Kézdi-Vásárhely város az utóbbi időkben sok tekintetben halad, különösen építkezésünk nagy lendületet nyert. A folyó és jövő évre körülbelül 8 hatalmas köz- és magán épület van tervben. Ezekon kívül a járdák lerakása is nemsokára kezdetét veendi. Az idén első sorban a Kossuth utra s azután a vasutára kijáró szentkatolnai utra kapnak lapos kövel kirakott új járdákat. Szélesebb utcáink évről-évre fejlődnek, s szépülnek, de benn a város szívében az az összecsufolt csodás épület-tömkeleg marad a régi. Ezen csupán az idő és enyészhet fog segíteni.

— **Sorozás.** Kézdivásárhelyt f. hó 17-én kezdődik az ujonezozás. A sorozó bizottság 16-án este érkezik meg. Első nap Kézdi-Vásárhely város és Sósmező s a következő napokon kézdi járás fog sorozni s 23-án bevégződik az idej ujonezozás.

— **Örült ember.** Kézdivásárhelyi Krinecky Domokos mézáróst, kin hétfőn az örültség kitört, — mult szerdán szállította el a rendőrség a nagyszébeni tébolydába és nem — mint lapunkban tévesen jelezve volt — a megyei kórház megfigyelő osztályába. A szegény szerencsétlen ember rögeszméje az volt, hogy megy papnak és erősen várta a pápa kinevezését. A kényszer-zubonyt is papi palást ezimén lehetett ráhuzni, melylyel teljesen meg volt elégedve csak épen az bántotta, hogy karjait szabadon

nem mozgathatta. Nagyszébenbe egy igen diszes kinevezési okmányal lehetett elesalni, melyet állítólag „IX. Pius” pápa küldött neki. Ezen okmány szerint pápai zászlótartónak nevezett ki. Ennek nagyon megörvendett s szívesen engedett a dísz kísérettől mellé adott 3 rendőröknek, kik a pápai zászló lobogása mellett szállították ki a vasutára.

— **Tavaszi jelek.** Még a mult februárban történt, hogy egy igen derős napon egy ur egy ragyás futonezt talált. Erre mi is elindultunk bogarászni s találtunk egy kis lepkét. Mi nagyon jól látjuk, hogy akár mint okoskodnak is a bogarak, mi nálunk februárban nem szokott tavaszodni, mert a mi kujon telünk, ha neki úgy tetszik, még májusban is kivieszi a maga részit, de azért a futonez és lepke életrelőlsága által elesábitatva, mindkettőt kitálaltuk szép örvendő, tavaszi hangulatu sorokba foglalva az olvasó közönségnek, szép szavakban hirdetve a közelgő tavaszt. Amde a nyomdafesték még meg sem száradt s e lap még ki sem jutott a város határából, felhők jöttek keletről s felhők jöttek nyugatról s néhány óra alatt térdig érő havunk leve. Jólátunk az időjárás által meghazudtolva, elhatároztuk, hogy többé nem falboskodunk, csinálja az időjárás a maga dolgát, mi nem fogunk jóslatokkal pressziót gyakorolni rá, mert akár mit jövendőltünk eddig, mindig az ellenkezője következik be. Amde egy szép márciusi napon megjötték a golyák — és pedig nem azon golyák, melyek a fiatal boldog szerelmek házát szokták felkeresni, hanem azon golyák, melyek kigyót, békát keresnek részint azért, hogy magukat táplálják s részint pedig, hogy feleslegét a ragalmazó nyelvek részére liferálják. A kedves golyák ismét exasibba hoztak s mi fogadásunk ellenére újból időjósásra adtuk fejünket, most már egész határozottsággal állítván, hogy a tavasz legfelebb napok kérdése. Az időjárás erre azzal válaszolt, hogy megtöltötte a hegyeket frissen esett hóval s a mezőkre meg küldött egy kis darát. Tehát ismét csalódás! Tegnap lapunk egyik barátja azzal a hírrel lepett meg, hogy fecskét látott. Régi dolog az, hogy a ma bizonyos lapunk barátai temérdek sokat hazudnak és ezt büntetlenül tehetik, mert az r. l. (rendes levelező) és l. b. (lapunk barátja) olyan kiváltságos személyek, kik nem kötelesek az általuk látott és hallott dolgokat bizonyítani, ennél fogva az ujságokat felültehetik. Minekutána azonban nekünk erős elhatározásunk végre olyan időjósást csinálni, mely csakugyan be is teljesedik, a fecskék megérkezését elhisszük s ennek alapján most már egész határozottan kijelentjük, hogy itt van a tavasz.

— **Váltó-hamisítás.** A kézdivásárhelyi kiségitő főpénztárba mult csütörtökön egy falusi ember állított be egy levéllel, melyben Kupán József igazgató pénztárnak szökölt. A levélben egy 1200 frtos váltó volt alesernátoni Végh Pál mint kibocsátó, Rápolti Gábor mint elfogadó és Damokos Dénes, mint forgató aláírással. A levél, mely alatt Rápolti Gábor név van aláírva, elmondja, hogy ő személyesen nem mehet a pénzért s azért kéri, hogy azt borítékba téve megbízottjának fizessék ki. A három közhitelű vagyonos ember aláírása elég volt arra, hogy a pénztárnok, igazgatósági szigorlat nélkül, utólagos jóváhagyás reményében a váltót folyósítsa s ennél fogva a leszámítolási jegyzéket kiállította, a falusi embernek átadta. Délután 4 órakor a jegyzéket egy másik ember, névszerint Szentkatolnai Szigeti István visszahozta a kibocsátó és elfogadó aláírásával, de mikor az összeg kifizetésére került volna a sor, Kupán pénztárnoknak aggályai támadtak s azért kikérdezte a küldőnőzt, kinek zavaros feleletei miatt gyanuja támadt a váltóra nézve is. Nyomban összehasonlításokat tett a mostani és a valódi aláírások között s csakhamar kitűnt, hogy a váltó hamis. A küldőnőzt az intézeti pénztárnok egy rendőri által nyomban letartóztatta s bűnvádi feljelentést tett. A rendőri nyomozat gyors és igen meglepő eredményt idézett elő. Kiderült, hogy ama szegény falusi emberek csak eszközök voltak a hamisító kezében, Szigeti István csupa egy koronáért állott be küldőneknek. A valódi tettes, ki a szegény együgyű embereket felhasználta, Dávid (Pataki) Gyula k.-vásárhelyi bordélyház tulajdonos volt, ki még azon este letartóztatván rá nehezőlő bizonyítékok sulya alatt beismerte, hogy a váltón mindhárom nevet ő hamisította. A rendőri nyomozat nem volt híján a komikumnak sem. Mikor mindennek vége volt, s Szigeti uram szabad lábra helyezése elrendeltetett, oda fordult a **nacscsás** vádlott urhoz s kérte az egy koronára küldőnőz díjt s minekutána ő nagysága nem

volt azon kellemes helyzetben, hogy fizethessen, a székelly nagy elkeseredéssel fordult neki s így szólt: „ha kendnek egy koronája sínés, vigye maga a leveleit s ne tituláltassa magát nacscsásnak” s ezzel eltávozott. Az, hogy 4 óráig szabadságától meg volt fosztva, eszébe sem jutott, de az egy korona erősen fájt az ő szívének. A tettes pénteken átadatott a kir. törvényszéknek.

— **Kaszinó-estély.** A „Kézdivásárhelyi olvasó egylet” tánczezel egybekötött zene-estélyére lankadatlan szorgalommal folynak az előkészületek úgy a bálrendező bizottság, mint a tánczolni és mulatni ohajtó hölgyek részéről. A minden ízében élvezetesnek ígérkező hangverseny érdekében a népzenekar teljesen mozgósítva van s nap-nap után úgy délelőtt, mint délután szakadatlanul folynak a próbák, melyek után mondhatjuk, hogy a hangverseny oly magas művészi nívőn fog állani, milyent városunk és vidékünk mikedelő előkelősége ritkán fog élvezni. A rendezőség a csinnal kiállított meg hívókat az eddigi rossz divattól eltérőleg — dicséretére legyen mondva — postán küldötte szét a szélrőzsa minden irányába. Ha valaki, ki erre igényt tart, tévedésből vagy a hiányos névsor hibájából meghívót nem kapott volna: szíveskedjék ebbeli kívánságát Zajzon Lázár bizottsági elnök ural közölni, hogy a mulasztás rendbe hozassék.

— **Vasuti kalamitás.** Folyó hó 11-én Kézdi-Vásárhelyről vasuton, Zabola, Páva állomásnál nagyon sok utas szállt le. A vonat megindulás után a leszállt néposokaságból egy cigány nő sikoltása hallszott, hogy „65-kron vett drága szőttess szurcát a gözösből hagyta” — futni kezdett a vonat után és szaladt, míg azt a kovászai állomáson beérte, hol drága szőttess szurcát megkapta. Az eseten mindenki nevetett, de az, a ki leginkább nevetett, midőn Zabola beérkezett akkor vette észre, hogy eső-ernyőjét ő is a vonaton felejtette, — ki azonban nem szaladt, hanem utána sürgönyözött; hogy ő azonban az eső-ernyőjét megkapja, az nem bizonyos. — Nem jó más szerencsétlenséget nevetni.

— **A Torjai Büdös tulajdonosa fürdő orvos kinevezése és az iránt folyamodott, hogy ezen fürdőnek „Bálványos (Büdös) fürdő” elnevezése engedélyeztessék.** Minthogy megfelelő szálloda, lakások, fürdőhelyiségek építése is folyamatban van, már az idej fürdő idény alatt a természet által nyújtott áldásos gyógyfürdőnek stb. mellett a magasabb igényeknek is megfelelő kén, elmet is élvezhetjük, mit ez ideig leginkább kellett az ottani vendégeknek nélkülözniök.

— **Futásfalvi Sandi Ignácot** a futásfalvi erdőn fadöntégetés közben egy fa leütötte és pedig oly szerencsétlenül, hogy azonnal meghalt.

— **Barabás József** alibisi lakos csúrében elhelyezett takarmány valószínűleg vigyázatlanságból meggyült, s a körülálló gyümölcsfákkal együtt leégett. A kár 400 frtra rug, melyből a csűr 180 frtig biztosítva volt.

— **Csendőrség szaporítása.** A magyar királyi belügyminiszternek az 1895. évi országos költségvetésbe felvett csendőrség szaporítás folytán folyó évi július hó 1-ével Csik-Szeredában szarnyparancsnokság, Gyergyó-Szent-Miklóson állandó szakaszparancsnokság, Gyergyó-Hollóban, Gyergyó-Ujfaluban, Csik-Rákoson, Szent-Imrén és Szent-Györgyön 6—6 főből álló csendőrség fog felállíttatni.

— **Vízbe fulladt.** Gyergyó-Szent-Miklóson György Alajos nevű 7 éves tanuló, iskola után hazafelé menvén, a Békény folyón egy pallón akart áthaladni, a palló deszkája játszi módra hintázván, lába megeszuzott s a megáradt folyóba esett, mely jó messze ragadt.

— **Halálozás.** Ferenczy Lajos gyergyószentmiklósi járásszolgabíró f. hó 4-én reggeli 8 órakor, 46 éves korában, szívszélhűdésben hirtelen meghalt.

— **Rómes vízi út.** Az idej jégz ujláskor Pap János és neje sz.-ujvári lakosok a Szamosra mentek vizet merni. Azonban a jégdarab, melyen állottak, elvált a parttól s ők a darab elvált jegen állva, a Szamoson kezdtek lefelé haladni. Férj és feleség összefogóztak s minden pillanatban várhatták, hogy a darab jég, melyen állanak, beleütdövr egy másikba, kettő szakad s így ők is a zajló vízbe esnek. Azonban ritka szerencsére a jég kitartott egész a vágóhidig, a hol aztán szerencsésen kihalaszták a halálra rémülteket.

— **Leszurt körjegyző.** A szt.-péteri körjegyzőt, egy árverés végrehajtása alkalmával, leszurt Kondorfa községben. Midőn a körjegyző az árverés tárgyát képező kocsit előhuzatta, Zavecz Katalin, egy odavaló földmives neje, mérgeesen ráírvált a jegyzőre,

hogy hagyja abba az árverést, mire azonban a jegyző ügyet sem vetett. Zavecz Katalin erre lehajolt és eszmaszárából egy élesre fent hosszú konyhakést rántott elő s azzal a jegyzőt előbb mellén, majd a jobb vállán életveszélyesen megszurta.

— **Előmunkálati engedély.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a kézdi-vásárhely-otjóz-soós-mezői vasút előmunkálataira egy évi tartamra engedélyt adott Belda Tivadar, Darvas Lajos és dr. Székely Györgynek, háromszékmezei lakosoknak. A mennyiben több kísérlet után ezen vasuti összeköttetés létesül, az engedményesek hálára kötelezik Háromszékmezei lakosságát, sőt egész Magyarországot a legnagyobb magyar gróf Széchenyi István által tervezett keleti vasuti összeköttetés által.

Különfélék.

— **Kossuth Ferencz orsz. képviselő.** A tapolezai kerületben lefolyt képviselőválasztáson Kossuth Ferencz a függetlenségi és 48-as párt jelöltje Vörös László kereskedelmi miniszteri állami titkárral szemben 140 szótöbbséggel képviselővé választott. Kossuth összesen 1103, Vörös 963 szavazatot kapott.

— **Haljunk meg feleségem!** Márczius utolsó napján Moholn történt a következő megrázó eset: Dávid Boldizsár földesgazda nagyon szerette a feleségét, de azt hitte, hogy az asszony teljes mértékben nem viszonozza az ő érzelmeit. Emiatt több heves szóváltás volt a házaspár között, azonban vasárnap Dávid Boldizsár szokása ellenére összevissza csókolt a menyecskét. Szeretsz? — kérdezte tőle. Szeretlek — felelt az asszony. Hát akkor haljunk meg, édes feleségem! — szölt Dávid Boldizsár és egy élesre fent késsel keresztül szurta a felesége szívét, aki ott halt meg a karjai közt. A felesége vérértől párolgó kést aztán a maga mellébe döfte, minek következtében néhány óra múlva ő is meghalt. A szerencsétlen véget ért házaspárt egy sirba temették el.

— **Megkegyelmezés.** Joniaux asszonyt, az antwerpeni ájtatos lelkű méregkeverőnőt, akinek a bűnpöre olyan nagy szennázóit és a belga fővárosban oly nagy izgatottságot keltett, nem fogják kivégezni. Lipót király, mint a mai brüsszeli táviratunk jelenti, kegyelmet adott Joniaux asszonynak, amennyiben halálbüntetését életfogytiglani fogságra változtatta. A méregkeverőnőt legközelebb elviszik Antwerpenből a brüggei női fogházba.

— **Választási csaták Szibériában.** A sabácsi és pozszavécsi kerület több köz-

ségében a választások miatt két nap óta valóságos csaták folynak a katonaság, zsandárok és a nép közt. A holtak száma eddig öt és számos sebesült. A katonaság több helyütt vonakodott a népre lőni. Az országban valóságos anarkia uralkodik.

— **Meggazdagodott közhivatalnokok.** Szófia, ápr. 9. A hatóság Petkov volt miniszter és szófia polgármester ellen ama törvény alapján, melyet a szobránja nemrég a közhivatalnokok meggazdagodása ellen elfogatott, megindította a büntető eljárást. Petkov kijelentette, hogy kész kimutatni, milyen módon szerezte vagyonát. Hírszerint Sztambulom ellen is ugyanezen alapon meg fogják indítani az eljárást.

— **Nők mint újságírók.** Az angol arisztokrácia nők tagjai között sokan foglalkoznak újságírással, s nem egy igen kiváló író is akad közöttük. Így Aberdeen grófnő fényes vezérezikket ír, Jersey, Münster és Mar grófnők pedig az előkelő angol lapok politikai munkatársai. A sutherlandi hercegnő igen esinos novellákat ír és íveért 50 font sterlinget kap. Lady Henry Sommerset lapjában hetenkint komoly és figyelemreméltó cikkeket ír. Lady Neath és Wawrik grófnők számtalan dolgozatukban a szociális kérdéssel foglalkoznak. Kivülök még Jenne, Lawless és Kindsay ladyk tünnek ki mint kiváló írónők.

Rövid hírek.

Pénzhamisító herceg. Nápolyban Valenzano herceg egy testvérét, mint egy pénzhamisító banda fejét, elfogták. — Leo Lusignan herceg, a volt armeniai király legidősebb fia, mint Millanóból táviratozzák, tegnap 21 éves korában ott meghalt. Az elhunyt mint cipészlegény dolgozott egy milánói szívszél. — Megütötte a menykő. Tóth Józsefnét Somogy-Nagy-Bajomban. Az asszony a szőlőből igyekezett haza s utközben elfogta a zivatar. Az asszonynak nem volt hová menekülnie s a nyílt országuton ütötte agyon a lecsapott villám. Holttestét egy arra menő suhancz találta meg. — Agyonujtotta a fa. A bocskai erdő tolvajvölgyi részében, egy a szél által ledöntött fa, oly erővel esett az ott dolgozó munkások közül egyikre, hogy ez szörnyet halt. — Öngyilkos honvédszázados. A budai Corso szálló egyik szobájában agyonlőtte magát Schürer Alfonz dragonyos kapitány, a kit csak nem régen tettek át a honvédszázadosokhoz. — Belezuhantak a kriptába. Ce Dhanaleilles márkiné és leánya. De Marcien márkiné tegnap a családi sírboltjuk fölé épített kápolnájukban ájtatoskodtak, midőn a padló hirtelen megindult s a két márkiné a kriptába zuhant, melynek boltozata szakadt bealattuk. De Chanaleil-

les márkiné, a ki már 85 esztendő, szörnyet halt, leánya pedig csonttörést és veszedelmes belső sérüléseket szenvedett.

Apróságok.

Nagy hasonlatosság.
— Bocsásson meg, nagysám, kicsoda az a számár, a ki öre mosolyog?
— Férjem.
— Engedelmet kérek... nem tudtam...
— Ó, nem tesz semmit... sőt be is fogom önt neki mutatni. Meg fogja látni, hogy ugy hasonlítanak egymáshoz, mint egy vízecepp a másikkhoz.

Biztató.
— Az ön fia még híres emberré lehet, ha sokáig él.
— Miért lenne híres emberré?
— Hátha például 105—110 évig élne, sokat emlegetnék.

A z o k a v ő k !
A Compagnie Transatlantique irodájába belép egy ur; arezvonásai dultak, egész megjelenése mély levertséget, gyászt árult el. Valaki a vállára üt és örvendő felkiált:
— Hiszen megkerült a Gascogne! Nem lája a táviratot?
— Látom...
— Nos?
A szomorú ember kesereg:
— Rajta volt az anyósom!

G y ó g y s z e r .
Az orvos odaszól az író feleségéhez:
— Az ön férje ideges, izgatott, kevés a nyugalma. Majd altató szert rendelék...
— És hogyan vegye be?
— Ki?
— Hát a férjem!
— Oh, nem! Ön fogja bevenni.

Utolsó pillanat.
Az ifjú pár az oltár előtt áll. A pap kérdi a vőlegénytől:
— Akarod-e nőül venni ezt a tisztességes hadadont?
A vőfély meghuzza a vőlegén kabátját és ezt sugja:
— Még meggondolhatod!

HIRDETÉSEK:

Szám. 5630—1895.

Hirdetmény.

A közutak- és vámokról szóló 1895. évi I. törv. czikk 23. §-a értelmében az utadók kötelezettek tudomására hozatik, hogy ezen törvényhatóság területére vonatkozó 1895. évi egyenkénti utadókivétési lajstromok az illető községekben 1895. évi április hó 10-től április 25-ig a község házában (a városi adóhivatalnál) közszemlére tetetnek. Felhivatnak érdekelték, hogy ezen időtartam alatt a sérelmesnek tartott kiróvás ellen felszól-

lamlásaikat beadni kegyeskedjenek, mert a későbbben érkezettek az idézett törv. czikk 23. §. 11. bekezdésének intézkedése szerint figyelembe nem vehetők.

Sepsi-Szentgyörgy, 1895. márczius 27-én.

alispán helyett
Szentiványi Miklós,
főjegyző.

Sz: 1112. ki.
1895.

Felhivatnak a város lakosai ezen hirdetmény értelmében eljárni.
Kézdi-Vásárhelyt, 1895. április hó 8-án.

Bartók Károly,
polgármester.

Árverezési hirdetmény.

Szathmármegyei Nagy Károly városi lakos és nagybirtokos Jasztrabszky Irma ő nagysága a kovásznajánfalvi sétaterre rugó telkét a rajta levő gyönyörű villa és melléképületekkel együtt f. évi április hó 20-án d. e. 10 órakor a helyszínen tartandó nyilvános árverés utján

örök áron el fogja adni a többet ígérőnek.

Az árverezési feltételek felől addig is bővebb felvilágosítást nyerhetni a tulajdonosnő ő nagyságánál, — vagy esetleg az alatt irt megvöi zottnál.

Kovácsnán, 1895. ápr. 5-én.

Csia György,
2-*) mint megbízott.

CSÉPLŐGÉP-ELADÁS!

A cséplőgép-társulat közhirrre teszi, hogy feloszlás miatt 2 garnitura 8 lőerejű és 1 garnitura 5 lőerejű egészen jókarban levő Robey féle cséplőgépjét teljes felszereléssel Uzon községben Páljános Ferencz főgépész udvarán f. évi április 28-án d. e. 9 órakor nyilvános árverésen a többet ígérőnek eladja. Mindenikhez tartozik herefejtőkosár és körfűrész is. A társulat részletfizetést is elfogad következő feltételek mellett: a vételár 20 százaléka azonnal fizetendő; 40 százaléka f. év október 20-án; 40 százaléka 1896 október 20-án lesz fizetendő. A hátralék-összegek jól kezelt váltókkal fedezendő és azok után 8 százaléka kamattal fizetendő.

Árverezni kívánók kötelesek 200 frt bántpénzt a helyszínen a bizottság kezéhez letenni.

Uzon, 1895,

Temesvári János.

Az al- és feltorjai határon a várostól nem messze, több darab szántó, — valamint egy csűrös a hozzá tartozó kerttel (igen jó helyen) szabad kézből eladó.

Kinél? Megmondja a kiadóhivatal.

se. Az ország 5-ik iparos városának volt feltüntetve Kézdi-Vásárhely a statisztikában.

E helyet — mint az ösöktől öröklött dicsőséget meg kell tartanunk. Minden erőnkkel, legjobb tehetségünkkel oda kell hatnunk, hogy meg legyen közöttünk az egyetértés kölcsönös szeretet. A magunk közös javára létesített intézményeket pártolni, segíyezni erkölcsi és hazafiai szent kötelességünk.

Midőn elértük azt az időt, hogy ezt minden polgártárs unszólás, biztatás nélkül megteszi, akkor elmondhatjuk, hogy a szellemi műveltség oly fokán állunk, melynek segítségével a további haladás biztos.

Ez alapvető munkát van hivatva végezni városunk kebelében az iparos Olvasókör. Hogy működése önállóbb legyen, a parancsnokság egy szabályzatot adott ki, mely szerint saját ügyeiket önmaguk vezethetik, kezelhetik. A megalakult tisztikar nem volt elég lelkes és így a példa a tagokra is ragadt.

Sajnosan lehetett tapasztalni, hogy a csekély 1—2 frt évi tagdíjaikat sem fizetik be zugolódás nélkül, sőt olyanok is vannak, kik nyugtaikat nem tisztességes emberhez — illő háttérrel utasították vissza.

Ha ez tovább is így megy, az iparosság legnagyobb szűgyenére, az egylet fel fog oszlani. De e szűgyent eltűnni, elviselni lehetetlen. En hiszem, ha az egylet helyisége ki leend cserélve, más élet fog keltezni az iparos Olvasókörben is.

Közelebből az egylet választmánya érdekes gyűlést tartott és a reformok keresztül vitelére bizottságot küldött ki:

Az egylet jegyzőjévé 1894. Junius 24-én Winternicz Ödön választott meg, de mivel időközben lemondott, helyette ifj. Péntes Sándor lett jegyzővé megválasztva. Kimondta a gyűlés a tagdíj-hátralékok szigorú felhajtását s jövőre azon tagok nevét, kik pontosan nem fizetnek, törölni határozta.

Az egyesület helyiségül jövő évre ifj. Benkő Pál házának emeleti részét fogadta ki.

A lapok és érdekes szép könyvtár rendben találtatott.

Ez egyesület további vezetése, belügyeinek kormányására Kiss János polgári isk. tanár kértett fel, mint alelnök, a parancsnokság felügyeleti jogát ezután is gyakorolja.

A haladás zászlaja ki van tűzve s a ki nem sorakozik alája, bizonyára nem méltó oda.

Iparos.

Ujdonságok.

— **Lapunk jövő száma, a közbeeső ünnep miatt 20-án jelenik meg.**

— **Kinevezés.** Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter Gyúrács Győzöt, a háromszékvármegyei mérnöki hivatal főnökét a szabályszerű illetményekkel kir. főmérnökké nevezte ki. A jeles szakférfi, a kiválóan tevékeny társadalmi tényező és kitűnő tollú író, eme megérdemelt előléptetését megyeszerte nagy örömmel fogadta a társadalom minden rétege.

— **Haladunk.** Nem lehet tagadni, hogy Kézdi-Vásárhely város az utóbbi időkben sok tekintetben halad, különösen építkezésünk nagy lendületet nyert. A folyó és jövő évre körülbelül 8 hatalmas köz- és magán épület van tervben. Ezekon kívül a járdák lerakása is nemsokára kezdené veendi. Az idén első sorban a Kossuth utra s azután a vasútra kijáró szentkatolnai utra kapnak lapos kövel kirakott új járdákat. Szélesebb utcáink évről-évre fejlődnek, s szépülnek, de benn a város szívében az az összezúfolt csodás épület-tömeg marad a régi. Ezen csupán az idő és enyészet fog segíteni.

— **Sorozás.** Kézdivásárhelyt f. hó 17-én kezdődik az ujjonozás. A sorozó bizottság 16-án este érkezik meg. Első nap Kézdi-Vásárhely város és Sósmező s a következő napokon kézdi járás fog sorozni s 23-án bevégződik az ideai ujjonozás.

— **Örült ember.** Kézdivásárhelyi Krinecky Domokos mészáros, kin hétfőn az örütség kitört, — mult szerdán szállította el a rendőrség a nagy-szebeni tébolydába és nem — mint lapunkban tévesen jelezte volt — a megyei kórház megfigyelő osztályába. A szegény szerencsétlen ember rögeszméje az volt, hogy megyé papnak és erősen várta a pápa kinevezését. A kényszer-zubboryt is papi palást ezimén lehetett ráhuzni, melylyel teljesen meg volt elégedve s csak épen az bántotta, hogy karjait szabadon

nem mozgathatta. Nagyszebenbe egy igen diszes kinevezési okmányval lehetett elcsalni, melyet állítólag „IX. Pius” pápa küldött neki. Ezen okmány szerint pápai zászlótartónak nevezett ki. Ennek nagyon megörvendett s szívesen engedett a dísz kísérettől mellé adott 3 rendőröknek, kik a pápai zászló lobogása mellett szállították ki a vasútra.

— **Tavaszi jelek.** Még a mult februárban történt, hogy egy igen derűs napon egy ur egy ragyás futonezt talált. Erre mi is elindultunk bogarászni s találtunk egy kis lepkét. Mi nagyon jól látjuk, hogy akármint okoskodnak is a bogarak, mi nálunk februárban nem szokott tavaszodni, mert a mi kujon telünk, ha neki úgy fetszik, még májusban is kivieszi a maga részit, de azért a futonez és lepke életrevalósága által elcsábítva, mindkettőt kitalaltuk szép örvendező, tavaszi hangulatu sorokba foglalva az olvasó közönségnek, szép szavakban hirdetve a közelgő tavaszt. Amde a nyomdáfesték még meg sem száradt s e lap még ki sem jutott a város határából, felhők jöttek keletről s felhők jöttek nyugatról s néhány óra alatt térdig érő havunk leve. Jólátunk az időjárás által meghazudtolva, elhatároztuk, hogy többé nem falboskodunk, csinálja az időjárás a maga dolgát, mi nem fogunk jóslatokkal pressziót gyakorolni rá, mert akármint jövendőltünk eddig, mindig az ellenkezője következik be. Amde egy szép márciusi napon megjöttek a golyák — és pedig nem azon golyák, melyek a fiatal boldog szerelmeselek házát szokták felkeresni, hanem azon golyák, melyek kigyót, békát keresnek részint azért, hogy magukat táplálják s részint pedig, hogy feleslegét a rágalmazó nyelvek részére liferálják. A kedves golyák ismét exasiba hoztak s mi fogadásunk ellenére újból időjósásra adtuk fejünket, most már egész határozottsággal állítván, hogy a tavasz legfelebb napok kérdése. Az időjárás erre azzal válaszolt, hogy megtöltötte a hegyeket frissen esett hóval s a mezőkre meg küldött egy kis darát. Tehát ismét családás! Tegnap lapunk egyik barátja azzal a hírrel lepott meg, hogy fecskét látott. Régi dolog az, hogy a ma bizonyos lapunk barátai temérdek sokat hazudnak és ezt bűntetlenül tehetik, mert az r. l. (rendes levelező) és l. b. (lapunk barátja) olyan kiváltságos személyek, kik nem kötelesek az általuk látott és hallott dolgokat bizonyítani, ennél fogva az ujságokat felültehetik. Minekutána azonban nekünk erős elhatározásunk végre olyan időjósást csinálni, mely csakugyan be is teljesedik, a fecskék megérkezését elhisszunk s ennek alapján most már egész határozottan kijelentjük, hogy itt van a tavasz.

— **Váltó-hamisítás.** A kézdivásárhelyi kiségitő főpénztárba mult csütörtökön egy falusi ember állított be egy levéllel, mely Kupán József igazgató pénztárnosnak szólt. A levélben egy 1200 forintos váltó volt alesernátoni Végh Pál mint kibocsátó, Rápolti Gábor mint elfogadó és Damokos Dénes, mint forgató aláírással. A levél, mely alatt Rápolti Gábor név van aláírva, elmondja, hogy ő személyesen nem mehet a pénztár s azért kéri, hogy azt borítékba téve megbízottjának fizessék ki. A három közhitűl vagyonos ember aláírása elég volt arra, hogy a pénztárnok, igazgatósági szigorlat nélkül, utólagos jóváhagyás reményében a váltót folyósítsa s ennél fogva a leszámítolási jegyzéket kiállítva, a falusi embernek átadta. Délután 4 órakor a jegyzéket egy másik ember, névszerint Szentkatolnai Szigeti István visszahozta a kibocsátó és elfogadó aláírásával, de mikor az összeg kifizetésére került volna a sor, Kupán pénztárnoknak aggályai támadtak s azért kikérdezte a küldőnézőt, kinek zavaros feleletei miatt gyanuja támadt a váltóra nézve is. Nyomban összehasonlításokat tett a mostani és a valódi aláírások között s csakhamar kitűnt, hogy a váltó hamis. A küldőnézőt az intézeti pénztárnok egy rendőr által nyomban letartóztatta s bűnvádi feljelentést tett. A rendőri nyomozat gyors és igen meglepő eredményt idézett elő. Kiderült, hogy ama szegény falusi emberek csak eszközök voltak a hamisító kezében, Szigeti István csupa egy koronáért állott be küldőnek. A valódi tettes, ki a szegény együgyű embereket felhasználta, Dávid (Pataki) Gyula k.-vásárhelyi bordélyház tulajdonos volt, ki még azon este letartóztatván ará nehezülő bizonyítékok sulya alatt beismerte, hogy a váltón mindhárom nevet ő hamisította. A rendőri nyomozat nem volt híján a komikumnak sem. Mikor mindennek vége volt, s Szigeti uram szabad lábra helyezése elrendeltetett, oda fordult a **naicsás** vádlott urhoz s kérte az egykorona küldőnéző díjt s minekutána ő nagysága nem

volt azon kellemes helyzetben, hogy fizethessen, a székely nagy elkeseredéssel fordult neki s így szólt: „ha kendnek egy koronája sincs, vigye maga a leveleit s ne tituláltassa magát naicsásosnak” s ezzel eltávozott. Az, hogy 4 óráig szabadságától meg volt fosztva, eszébe sem jutott, de az egy korona erősen fájt az ő szívének. A tettes pénteken átadatott a kir. törvényszéknek.

— **Kaszinó-estély.** A „Kézdivásárhelyi olvasó egylet” tánczezal egybekötött zene-estélyre lankadatlan szorgalommal folynak az előkészületek úgy a bálrendező bizottság, mint a tánczolni és mulatni ohajtó hölgyek részéről. A minden ízében élvezetesnek ígérkező hangverseny érdekében a népszerűen teljesen mozgósítva van s nap-nap után úgy délelőtt, mint délután szakadatlanul folynak a próbák, melyek után mondhatjuk, hogy a hangverseny oly magas művészi nívőn fog állani, milyent városunk és vidékünk mikedelő előkelősége ritkán fog élvezni. A rendezőség az csinál kiállított meg hívókat az eddigi rossz divattól eltérő — dicsőretére legyen mondva — postán küldötte szét a szélrózsa minden irányába. Ha valaki, ki erre igényt tart, tévedésből vagy a hiányos névsor hibájából meghívót nem kapott volna: szíveskedjék ebbeli kívánságát Zajzon Lázár bizottsági elnök ural közölni, hogy a mulasztás rendbe hozassék.

— **Vasúti kalamitás.** Folyó hó 11-én Kézdi-Vásárhelyről vasuton, Zabola, Páva állomásnál nagyon sok utas szállt le. A vonat megindulás után a leszállt népsokaságból egy cigány nő sikoltása hallszott, hogy „65-kron vett drága szőttes surezát a gözösből hagyta” — futni kezdett a vonat után és szaladt, míg azt a kovásznai állomáson beérte, hol drága szőttes surezát megkapta. Az eseten mindenki nevetett, de az, ki leginkább nevetett, midőn Zabola beérkezett akkor vette észre, hogy eső-ernyőjét ő is a vonaton felejtette, — ki azonban nem szaladt, hanem utána sürgönyözött; hogy ő azonban az eső-ernyőjét megkapja, az nem bizonyos. — Nem jó más szerencsétlenségét nevetni.

— **A Torjai Bűdös tulajdonosa fürdő orvos kinevezése és az iránt folyamodott, hogy ezen fürdőnek „Bálványos (Bűdös) fürdő” elnevezése engedélyeztessék.** Minthogy megfelelő szálloda, lakások, fürdőhelyiségek építése is folyamatban van, már az ideai fürdő idény alatt a természet által nyújtott áldásos gyógyfürdőnek stb. mellett a magasabb igényeknek is megfelelő kén, elmet is élvezhetjük, mit ez ideig leginkább kellett az ottani vendégeknek nélkülözniök.

— **Futásfalvi Sandi Ignácot** a futásfalvi erdőn fadöntögetés közben egy fa leütötte és pedig oly szerencsétlenül, hogy azonnal meghalt.

— **Barabás József** albisi lakos csüreből elhelyezett takarmány valószínűleg vigyázatlanságból meggyült, s a körülálló gyümölcsfákkal együtt leégett. A kár 400 fortra rug, melyből a csür 180 frtig biztosítva volt.

— **Csendőrség szaporítása.** A magyar királyi belügyminiszternek az 1895. évi országos költségvetésbe felvett csendőrség szaporítás folytán folyó évi július hó 1-ével Csik-Szeredában szarnyparancsnokság, Gyergyó-Szent-Miklóson állandó szakasparancsnokság, Gyergyó-Hollóban, Gyergyó-Ujfaluban, Csik-Rákoson, Szent-Imrén és Szent-Györgyön 6—6 főből álló csendőrség fog felállíttatni.

— **Vízbe fulladt.** Gyergyó-Szent-Miklóson György Alajos nevű 7 éves tanuló, iskola után hazafelé menvén, a Békény folyón egy pallón akart áthaladni, a palló deszkája játszi módra hintázván, lába megeszszott s a megáradt folyóba esett, mely jó messze ragadta.

— **Halálozás.** Ferenczy Lajos gyergyószentmiklósi járásszolgabíró f. hó 4-én reggeli 8 órakor, 46 éves korában, szívvelhűdésben hirtelen meghalt.

— **Rémes vízi út.** Az ideai jégzújárkor Pap János és neje sz.-ujvári lakosok a Szamosra mentek vizet merni. Azonban a jégdarab, melyen állottak, elvált a parttól s ők a darab elvált jegen állva, a Szamoson kezdtek lefelé haladni. Férj és feleség összefogóztak s minden pillanatban várhatták, hogy a darab jég, melyen állanak, beleütdövrő egy másikba, kettő szakad s így ők is a zajló vízbe esnek. Azonban ritka szerencsére a jég kitartott egész a vágóhidig, a hol aztán szerencsésen kihalászták a halálra rémülteket.

— **Leszurt körjegyző.** A szt.-péteri körjegyzőt, egy árverés végrehajtása alkalmával, leszúrták Kondorfa községben. Midőn a körjegyző az árverés tárgyát képező kocsi előhuzatta, Zaveez Katalin, egy oda-válto földmives neje, mérgezősen ráírvált a jegyzőre,

hogyan hagyja abba az árverést, mire azonban a jegyző ügyet sem vetett. Zavacz Katalin erre lehajolt és eszmaszárából egy élesre fent hosszú konyhakést rántott elő s azzal a jegyzőt előbb mellén, majd a jobb vállán életveszélyesen megszúrta.

— **Előmunkálati engedély.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a kézdi-vásárhely-otjot-soós-mezői vasút előmunkálataira egy évi tartamra engedélyt adott Békla Tivadar, Darvas Lajos és dr. Székely Györgynek, háromszékmegyei lakosoknak. A mennyiben több kísérlet után ezen vasuti összeköttetés létesül, az engedményesek halála kötelezik Háromszékmegye lakosságát, sőt egész Magyarországot a legnagyobb magyar gróf Széchenyi István által tervezett keleti vasuti összeköttetés által.

Különfélék.

— **Kossuth Ferencz orsz. képviselő.** A tapolezcai kerületben lefolyt képviselőválasztáson Kossuth Ferencz a függetlenségi és 48-as párt jelöltje Vörös László kereskedelmi miniszteri állami titkárral szemben 140 szótöbbséggel képviselővé választatott. Kossuth összesen 1103, Vörös 963 szavazatot kapott.

— **Hajjunk meg feleségem!** Márczius utolsó napján Moholn történt a következő megrázó eset: Dávid Boldizsár földesgazda nagyon szerette a feleségét, de azt hitte, hogy az asszony teljes mértékben nem viszonozza az ő érzelmeit. Emiatt több heves szóváltás volt a házaspár között, azonban vasárnap Dávid Boldizsár szokása ellenére összevissza csókolt a menyecskét. Szeretsz? — kérdezte tőle. Szeretlek — felelt az asszony. Hát akkor hajjunk meg, édes feleségem! — szölt Dávid-Boldizsár és egy élesre fent késsel keresztül szúrta a felesége szívét, aki ott halt meg a karjai közt. A felesége véréből párologó kést aztán a maga mellébe dőfte, minek következtében néhány óramulva ő is meghalt. A szerencsétlen véget ért házaspárt egy sirba temették el.

— **Megkegyelmezés.** Joniaux asszonyt, az antwerpeni ájtatos lelkű méregkeverőnőt, akinek a bűnpöre olyan nagy szenzációt és a belga fővárosban oly nagy izgatottságot keltett, nem fogják kivégezni. Lipót király, mint a mai brüsszeli táviratunk jelenti, kegyelmet adott Joniaux asszonynak, amennyiben halálbüntetését életfogytiglani fogságra változtatta. A méregkeverőnőt legközelebb elviszik Antwerpenből a brüggei női fogházba.

— **Választási csaták Szibériában.** A sabácsi és pozsazeváci kerület több köz-

ségében a választások miatt két nap óta valóságos csaták folynak a katonaság, zsandárok és a nép közt. A holtak száma eddig öt és számos sebesült. A katonaság több helyütt vonakodott a népre löni. Az országban valóságos anarkia uralkodik.

— **Meggazdagodott közhivatalnokok.** Szófia, ápr. 9. A hatóság Petkov volt miniszter és szófia polgármester ellen ama törvény alapján, melyet a szobránje nemrég a közhivatalnokok meggazdagodása ellen elfogott, megindította a büntető eljárást. Petkov kijelentette, hogy kész kimutatni, milyen módon szerezte vagyonát. Hirszerint Sztambul ellen is ugyanezen alapon meg fogják indítani az eljárást.

— **Nők mint újságírók.** Az angol arisztokrácia nők tagjai között sokan foglalkoznak újságírással, s nem egy igen kiváló író is akad közöttük. Így Aberdeen grófnő fényes vezércikket írt, Jersey, Münster és Mar grófnők pedig az előkelő angol lapok politikai munkatársai. A sutherlandi hercegnő igen csinos novellákat írt és iverért 50 font sterlinget kap. Lady Henry Sommerset lapjában hetenkint komoly és figyelemreméltó cikkeket írt. Lady Neath és Wawrik grófnők számtalan dolgozatunkban a szociális kérdéssel foglalkoznak. Kivülök még Jenne, Lawless és Kindsay ladyk tünnek ki mint kiváló írónők.

Rövid hírek.

Pénzhamisió herezeg. Nápolyban Valenzano herezeg egy testvérét, mint egy pénzhamisító banda fejét, elfogták. — Leo Lusignan herezeg, a volt armeniai király legidősebb fia, mint Milanóból táviratozzák, tegnap 21 éves korában ott meghalt. Az elhunyt mint cipészlegény dolgozott egy milanói czívesnél. — Megütötte a menykő. Tóth Józsefnét Somogy-Nagy-Bajomban. Az asszony a szőlőből igyekezett haza s utközben elfogta a zivatar. Az asszonynak nem volt hová menekülnie s a nyílt országuton ütötte agyon a lecsapott villám. Holttestét egy arra menő suhancz találta meg. — Agyon sujtotta a fa. A bocskai erdő tolvajölgyi részében, egy a szél által ledöntött fa, oly erővel esett az ott dolgozó munkások közül egyikre, hogy ez szörnyet halt. — Öngyilkos honvédszázados. A budai Corso szálló egyik szobájában agyonlőtte magát Sehürer Alfonz dragonyos-kapitány, a kit csak nem régen tettek át a honvédszázados. — Belezuhanak a kriptába. Ce Dhanaleilles márkiné és leánya. De Marcien márkiné tegnap a családi sírboltjuk fölé épített kápolnájukban ájtatoskodtak, midőn a padló hirtelen megindult s a két márkiné a kriptába zuhant, melynek boltozata szakadt bealattuk. De Chanaleil-

les márkiné, a ki már 85 esztendő, szörnyet halt, leánya pedig csonttörést és veszedelmes belső sérüléseket szenvedett.

Apróságok.

Nagy hasonlatosság.
— Bocsásson meg, nagysám, kicsoda az a számár, a ki önre mosolyog?
— Férjem.
— Engedelmet kérek... nem tudtam...
— Ó, nem tesz semmit... sőt be is fogom önt neki mutatni. Meg fogja látni, hogy ugy hasonlítanak egymáshoz, mint egy vízepe a másikkhoz.

Biztató.

— Az ön fia még hies emberré lehet, ha sokáig él.
— Miért lenne hies emberré?
— Hátha például 105—110 évig élne, sokat emlegetnék.

A zok a vökl!

A Compagnie Transatlantique irodájába belép egy ur; arcvonásai dultak, egész megjelenése mély levertséget, gyászt árult el. Valaki a vállára üt és örvendő felkiált:

— Hiszen megkerült a Gascogne! Nem lája a táviratot?

— Látom...

— Nos?

A szomorú ember kesereg:

— Rajta volt az anyósom!

Gyógyszer.

Az orvos odaszól az író feleségéhez:

— Az ön férje ideges, izgatott, kevés a nyugalma. Majd altató szert rendelék...

— És hogyan vegye be?

— Ki?

— Hát a férjem!

— Oh, nem! Ön fogja bevenni.

Utolsó pillanat.

Az ifjú pár az oltár előtt áll. A pap kérdi a vőlegénytől:

— Akarod-e nőül venni ezt a tisztességes hajadont?

A vőfély meghuzza a vőlegén kabátját és ezt sugja:

— Még meggondolhatod!

HIRDETÉSEK:

Szám. 5630—1895.

Hirdetmény.

A közutak- és vámokról szóló 1895. évi I. törv. czikk 23. §-a értelmében az utadók kötelezettek tudomására hozatik, hogy ezen törvényhatóság területére vonatkozó 1895 évi egyenkénti utadó kivetési lajstromok az illető községekben 1895 évi április hó 10-től április 25-ig a község házában (a városi adóhivatalnál) közszemlére tétetnek. Felhivatnak érdekeltek, hogy ezen időtartam alatt a sérelmesnek tartott kiróvás ellen felszól-

lamlásaikat beadni kegyeskedjenek, mert a későbbben érkezettek az idézett törv. czikk. 23. §. 11. bekezdésének intézkedése szerint figyelembe nem vehetők.

Sepsi-Szentgyörgy, 1895. márczius 27-én.

alispán helyett
Szentiványi Miklós,
főjegyző.

Sz: 1112. ki.
1895.

Felhivatnak a város lakosai ezen hirdetmény értelmében eljárni. Kézdi-Vásárhelyt, 1895. április hó 8-án.

Bartók Károly,
polgármester.

Árverezési hirdetmény.

Szathmármegyei Nagy Károly városi lakos és nagybirtokos Jásztrabszky Irma ő nagysága a kovásznajánfalvi sétatérre rugó telkét a rajta levő gyönyörű villa és melléképületekkel együtt f. évi április hó 20-án d. e. 10 órakor a helyszínen tartandó nyilvános árverés útján

örök áron el fogja adni a többet ígérőnek.

Az árverezési feltételek felől addig is bővebb felvilágosítást nyerhetni a tulajdonosnál ő nagyságánál, — vagy esetleg az alatt irt megváltóznál.

Kovásnán, 1895. ápr. 5-én.

Csia György,
mint megbízott.

2-*)

CSÉPLŐGÉP-ELADÁS!

A cséplőgép-társulat közhírré teszi, hogy feloszlás miatt 2 garnitúra 8 lőerejű és 1 garnitúra 5 lőerejű egészen jókarban levő Robey féle cséplőgépjét teljes felszereléssel Uzon községben Páljános Ferencz főgépész udvarán f. évi április 28-án d. e. 9 órakor nyilvános árverésen a többet ígérőnek eladja. Mindenikhez tartozik herfejtőkösár és körfűrész is. A társulat részletfizetést is elfogad következő feltételek mellett: a vételár 20 százaléka azonnal fizetendő; 40 százaléka f. év október 20-án; 40 százaléka 1896 október 20-án lesz fizetendő. A hátralék-összegek jól kezelt váltókkal fedezendők és azok után 8 százaléka kamattal fizetendő.

Árverezni kívánók kötelesek 200 frt bánatpénzt a helyszínen a bizottság kezéhez letenni.

Uzon, 1895,

Temesvári János.

Az al- és feltorjai határon a várostól nem messze, több darab szántó, — valamin egy csűrös a hozzá tartozó kerttel (igen jó helyen) szabad kézből eladó.

Kinél? Megmondja a kiadóhivatal.

ELADÓK

a még meglévő készlet 1889. évi borokból a Küküllőmentéről (Bolkács) hordóknál vagy hordó nélkül; továbbá

nagy és kis

üres boroshordók.

Egy jókarban levő

TEKE-ASZTAL

márvánnyal és kaucuk oldalruganyval (mandar), új szerkezetű és karamboljátéka is berendezve.

Egy nagy felállitható

vendéglői takaréktűzhely

és végül

6 drb. Oleánder-fa,

rendkívüli olcsó árban.

Bővebben értekezhetni Jeckel Vilmos magánzónál
Brassó. Hirscher utca 11. sz. a. 1—3

A brassói portland-czement-gyár

Brassó (Erdély) ajánlja legkitűnőbb

PORTLAND-CZEMENTJÉT

felelősség mellett folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bármely vasuti állomáshoz szállítva, a legolcsóbb árban.

Kézdi-Vásárhelyt kapható K. Csiszár József urnál.
Sepsi-Szentgyörgyön Ferencz Lajos és Császár Sándor, Császár Gyula és Dézsi János uraknál.

9—40.

A „SZÉKELYFÖLD” tisztelt olvasóinak

havi részletfizetésre adjuk

az alanti műveket és pedig szabad választás szerint: 10 frt értékű könyveket 1 forintos havi részletekre; 10—20 frt értékű könyveket 1 frt 50 kr havi részletekre; 20—30 frt értékű könyveket 2 frtos havi részletekre; 30—40 frt értékű könyveket 2 frt 50 kros havi részletekre; 40—50 frt értékű könyveket 3 frtos havi részletekre; 50—100 frt értékű könyveket 5 frtos havi részletekre (azonfelül 15 kr díj a postai megbízásért). — Az első részlet a küldeménynyel vétetik után. A postaköltséget a megrendelő viseli. A második és további részletek a kiadócég részéről postai megbízás útján inassálatlan, minden egyes megbízás 15 krnyi postai ajánlasi díjának felszámításával. Megrendelések csakis az alanti bárcza pontos kitöltése és beküldése után eszközölhetnek.

Megrendelő-bárcza.

En alólirott a Lampel R.-féle (Wodianer F. és fiai) es. és kir. udv. könyvkereskedésből, Budapest. Andrassy-ut 21. sz. a. ezennel minden hó 1-én esedékes.....frtos részletfizetésre megrendelem a következő könyveket, beleegyezvén abba, hogy a Budapesti fizetendő összeg után az első részlet a könyvküldeménynyel utánvétessék, a második és azontul részletek pedig mindvégig postai megbízás útján inassálatlan. Ugy a könyvküldemény postaköltségét, valamint a postai megbízások postai ajánlasi díját én viselem és felhatalmazom fentezimzett könyvkereskedést a postai megbízások után járó 15 kr mindig utánvenni. Egyuttal tudomásul veszem, hogy a részletfizetések be nem tartása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes hátralék azonnal esedékessé válik. Per esetén alávetem magam a Budapesti VI ik ker. járásbírósnak. A teljes kiegyenlítés a befizetett részletek által még nem fedezett része a könyveknek, fentiezég tulajdona marad. (Alanti könyvrajstromban a megfelelő rovatban pontosan megjelölendő, hogy mely művek óhajtatnak és a lajstrom végén a teljes összeg is feltüntetendő.)

Pld.	Diszművek.	frt/kr.	Pld.	frt/kr.	Pld.	frt/kr.
	Gracza György, Az 1848—49-iki Szabadságharcz Története, 400 képpel és mellékletekkel I. köt. Ára füzve 5 frt 60 kr, diszkötésben 7 frt. A II-ik kötet júniusban, a III-ik kötet decemberben jelenik meg. Szalay J.—Dr. Baróti L., A Magyar Nemzet Története. 604 képpel és több színes műmelléklettel. A teljes mű 4 kötetet képez és az egyes kötetek félévi időközökben jelennek meg. A 4 kötet ára pompás diszkötésben 30 frt (Ezen a Millenium alkalmából közreboesáttott népszerű kiadványunkat ere detileg a Magy. Tud. Akad. 1200 frtos nagy jutalommal tüntette ki.) Jakab Ödön, Argirus. Fényomatu képekkel, füzve 3 frt, diszköt. 5 frt. Költők albuma. A jelenkooi költők legszebb versei. Szerkesztő Radó Antal. 16-ü diszkadás 6 frt, 16-ü emlékkiadás selyembetéttel 4 frt 54 kr, 8-ü diszkadás 5 frt, 8-ü emlékkiadás, selyembetéttel 6 frt 50 kr. Idegen költők albuma, fordította Radó Antal. A szöveg közé nyomott illusztrációkkal, füzve 3 frt 60 kr, diszköt. 5 frt. Rudolf trónörökös, Utazás a Keleten, füz. 7 frt, diszköt. 10 frt. Ujabb nemzeti dalkönyveske. Szerkesztő Radó Antal, ára 1 frt 20 kr. Emke daloskönyv, 200 dal kottákkal. Szerkesztő Deák Gerő, füzve 80 kr, vászonköt. 1 frt, diszköt. 1.50 frt. Leopardi, Iyrai költeményei, fordította Radó A. füz. 1.60 frt, diszk. 2.40 frt. Emlékkönyv A barátság tükre Ára 2.40. Kossuth Lajos életrajza, írta Gracza György. Közönséges kiadás, füzve 1.20 diszkadás füzve 2 frt, kötve 3 frt.		Környei János, Nemzeti kinesszekevény diszkötésben 1 frt 20 kr. Endrődy Sándor, Tücsök-dalok, diszköt. 1 frt 80 kr. Szépirodalmi művek. Ágai, Igaz történetek, husz elbesz. 2.40 Brődy Sándor, Színészvér, Két szőke asszony s más kisebb elbeszélések 1 f. Gutius, A vádlottak padján. Humoros törvénszéki karezolatok, 1 frt. Gabányi Árpád. A művészet nyomorultjai, 2 kötet 2 frt 40 kr. Alvinczy Sándor. Francia nők, füzve 1.50, diszkötésben 2 frt Alvinczy Sándor Francia társadalom, füzve 1 frt 50 kr, diszkötésben 2 frt Kosutány Géza, Nevezetesebb bünesetek tára: I. Ernyi György meggyilkoltatása 1 frt. II. Mihály szerb fejedelem meggyilkoltatása 1 frt. III. Öt kisebb büneset 1 frt. IV. Kisebb bünesetek 1 frt Murai Károly, Ejnye be jó. Adomagyűjtemény I—II. köt. á 60 kr. Mosolygó történetek, I—II köt. á 60 kr. A Nevető Magyarországa. Adomagyűjtemény. Szerkesztő Gracza és Folinsz kötve 2 frt, diszköt. 3 frt. Törvények. 8-adrét füzve 1836—1894-ig 58.30 frt 8-adrét kötve 1836—1894-ig 82.40 frt 16-adrét füzve 1836—1894-ig 57.80 frt 16-adrét kötve 1836—1894-ig 83.70 frt Vegyesek. A pesti művelt társalgó. Szerző egy pesti arszlán. Társasjátékok és szavalmány darabok. Ára 1 frt 20 kr.		Kartyajátékok könyve. Szerkesztő Parlaghy Kálmán. Mokány Berezi előszavával füzve 1.40, diszk. 1 frt 80 kr. Hölgyek titkára. (Női levelező.) Ára kötve 80 kr. Levelező és hazi titkár. Irta Kassay Adolf Ára 80 kr, kötve 1 frt. Önügyvéd. Legujabb házi tanácsadó. Irta Kassay Adolf. Ára 1 frt, kötve 1.20. Képes budapesti szakácskönyv. Szerkesztette St. Hilaire József és több. Ára 1 frt 40 kr., kötve 1 frt 80 kr, diszkötésben 2 frt 40 kr. Német nyelven is kapható. Házi kincstár. Több száz titkos szer. Szerk. Hankó V. Ára kötve 1 frt. Czigányjósno. A kártyavetés. A kártyahúzás. Ára 50 kr. Pohárköszöntések. Felköszöntő könyv Mélyacsaitól. Ára 60 kr, kötve 80 kr. A felülmulhatatlan ezermester büvész kamrája. Ára 30 kr. Mulattató. Kérdések és feleletek. Ára 20 kr. A kis magyar mint köszöntő. Szerkesztette Bácsi József. Ára kötve 80 kr. Magyarország térképe Hatsek J.-től Ára 20 kr. Budapest tervrajza Ára 30 kr. Ugyanaz a látképekkel 50 kr. Magyarország vasuti zónatérképe. Ára 50 kr. Virágnyelv. Ára 40 kr. Összeg	

Hely:

Név és aláírás:

Fenti megrendelő-bárcza kivágandó és az összeg, név s állás, valamint a lakhely pontos kitöltése után LAMPÉL R. (Wodianer F. és fiai es. kir. udv. könyvkeresk. Budapest, Andrassy-ut 21. sz. beküldendő.)

Védjegy.
Védjegy.
Védjegy.
C. Brády.

Mária-

czelli

Gyomor-

cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfútság, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorfájás, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczei gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrástár: **Török József** gyógyszerháza Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom!”

• A **Máriaczei gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Kapható: Kovács Ferencz gyógy-
szerésznél Kézdi-Vásárhelyt.

Legjobb szer polsókak, bolhák, molylek és szálók ellen!

ZACHERLIN

Hatása bámulatos!

Nem létezik hozzá hasonló szer, mely bármiféle rovar oly sikerrel pusztítana, éppen azért, mint a maga nemében egyetlen, az egész világon nagy hírnev és keresettségnek örvend. Ismertető jelei: 1. a lepecsételt palaczk, 2. a „Zacherl” név.

A „Zacherlin” valódi minőségben kapható:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csiszár Pál,
Jancsó Géza,
Kovács Ferencz.

Csik-Gyimesen:
Csik-Szereda:
Rakottyas:

Szűcs György.
Nagy Gyula.
Thieme és Társa.

RÉVAI TESTVÉREK kiadása

Kapható minden könyvkereskedésben.

Jókai Mór összes műveinek nemzeti kiadása

mindenki által beszerezhető minden anyagi meg-
erősítés nélkül azáltal, hogy e tekintélyes
könyvtár

3 frtnyi havi részletfizetéssel

mellett szállítjuk.

JÓKAI MÓR ÖSSZES MŰVEI
megjelenik 100 kötetben,
2000 íven, erős papíron, nyolczadret alakban, diszkötésben

Diszkötésben

250 frt.

Havi részlet

csak **3 frt.**

Összesen 100 kötet fog megjelenni

Kötetenként átlag 20 ívvel. Félévenként 10 kötet jelenik meg és küldetik meg egyszerre.

Gyűjtőknek valamint mindazoknak, kik e kiadás érdekében fáradoznak husz rendelés után egy diszkötésű 250 frt értékű tisztelet-póldányt, egyes rendelések után készpénz-jutalékot fizetünk. — Gyűjtőiknek ingyen adatnak.

Kötésünk által, melyet e díszes gyűjteményhez külön magyar stíli rajz alapján készítettünk, e gyűjtemény a könyvtár díszévé válik.

FIZETENDŐ BUDAPESTEN.

RENDELŐ-LAP

RÉVAI TESTVÉREK
* * * KÖNYVKERESKEDÉSÉNEK

Buda pesten, Váci-utca 1. szám.

Ezennel megrendelem jelen előrajz alapján

Jókai Mór összes műveinek nemzeti kiadását

100 kötetben 2000 íven, — 100 vászondiszkötésben 250 frtért.

100 füzött kötésben 200 frtért.

(Fizetendő Budapestben.)

a) Kötelezem magamat a rendelés keltétől kezdődő egy-
másutáni havi 3 frtos részletfizetéseket a fenti czégnek mind-
addig fizetni, míg a teljes mű ára törlesztve nincs.
b) Kötelezem magamat félévenként 10—10 kötetet 25
frtnyi utánvétellel átvenni.

Egyszeresim tudomásul veszem, hogy félévenként 10—10 kötet,
évenként tehát összesen 20 kötet fog megjelenni és nekem két cso-
portban megküldeni.

A részletfizetések be nem tartásakor a részletfizetési kedvezmény
megszűnik.

Kelet:

Lakhely:

iskola Alapítvány - Kézdivásárhelyi Központi Egy-

Jókai Mór összes művei
nemzeti kiadása
100 kötet ára:
fizetve 200, diszköt. 250 frt

Páratlan alkalmat nyújt egy egész könyvtár megvásárlására. Magánosok,
iskolák, egyesületek, intézetek

havi 3 frtos részletfizetéssel

alapját vehetik privát, iskolai, intézeti, vagy egyesületi könyvtáraknak.
Az egész ország óhaja volt, hogy Jókai összes művei egyöntetű szép ki-
adásban gazdagoknak és szegényeknek hozzáférhetővé legyen. Mi megadjuk a
kedvező feltételek nyújtása által ezen közkívánt teljesülésének lehetőségét.
Jókai közkinésévé lesz az egész nemzetnek a nemzeti kiadás által.

Csekély havi részletlek mellett minden könyvkereskedésnél kapható.

Lapunk kiadóhivatalában
igenszép
ARANYHALAK
olcsó árban kaphatók.

SCHISSER PÁL

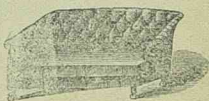
NAGY KÁRPITOS-BUTOR-RAKTÁRABAN

Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkáltruganyos szalon-butorok minden minőségben; 100 forintól feljebb ezenkívül faragott és hajlitott faszékek, függőnytartók, tükrök, pipereasztalok, képek oly árban kaphatók, mely fölöslegessé teszi a Brassóban való bevásárlást.

Megbízható egyé-
nek részletfizetésre
is vásárolhatnak.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszint-jén van.

(14) 12—

MAGYARORSZÁG.

TELJESEN FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos **Holló Lajos dr.**, országgyűlési képviselő.

REGGEL az ország legtávolabb eső részeiben is már az olvasó kezeiben van.

A Magyarország politikai, közgazdasági és társadalmi tudósításával az összes lapokat megelőzi.

A Magyarországból a közönség már kora reggel olvashatja az országgyűlés tárgyalásait kimerítő alakban, az-az napi összes kül- és belföldi eseményeket, kimerítő tőzsdei tudósításokat stb. stb.

A Magyarország eddig is tanujelét adta, hogy férfias bátorsággal küzd az ország függetlenségéért és önállóságáért, és szembe száll minden korrupcióval és közéletünket minden visszaéléstől megtisztítani törekszik.

A Magyarország független minden hatalomtól, minden magán-érdektől, senkinek alárendelve nincs, s így álláspontját nyíltan és egyenesen mondhatja ki bárkivel szemben.

A Magyarország ezen törekvéseiben a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesül, s így mint a nyilvánosság és a közérdek organuma folytonosan fejlődve és megerősödve áll jövőben is a közönség szolgálatára.

A „Magyarország” előfizetési ára:

SZERKESZTŐSÉG: VIII. ker., Füg. Sándor-utca 2. sz.	Egész évre . . .	14 frt — kr.	KIADÓHIVATAL: IV. ker., Rostély-utca 2. sz.
	Félévre . . .	7 „ — „	
	Negyedévre . . .	3 „ 50 „	
	Egy hónapra . . .	1 „ 20 „	

EGY TANULÓ

lapunk kiadóhivatalában

felvétetik

M. kir. államvasutak.

MENETREND.

Keleti vonal.

Érvényes 1894. május 1-től.

PREDEÁL—NAGYVÁRAD.

Érvényes 1894. május 1-től.

Állomások	Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat	Állomások	Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat
Brassó (vendéglő)	é. 5.08	é. 7.43	d. u. 2.45	Medgyes	é. 10.55	é. 12.45	
Botfalva	é. 5.39	é. 8.07		Kis-Kapus (vend., elág. Szab. felé)	é. 11.14	é. 1.00	
Földvár	é. 5.58	é. 8.23			é. 11.29	é. 1.18	
Magyaros	é. 6.17	é. 8.43		Tövis (vend., elágazás Arad felé)	d. u. 1.10	é. 2.49	é. 7.59
Apáca	é. 6.35	é. 8.57			é. 1.45	é. 3.42	
Köpecz	é. 6.54	é. 9.16		Nagy-Enyed	é. 2.11	é. 4.02	
Agostonfalva	é. 7.01	é. 9.22		Kocsárd (vend., elágazás Maros- Vásárhely felé)	é. 2.56	é. 4.35	
Alsó-Rákos	é. 7.18	é. 9.38			é. 3.06	é. 4.47	
Homoród	é. 7.45	é. 10.02		Gyéres (elágazás Torda felé)	é. 3.43	é. 5.15	
Kacsa	é. 8.02	é. 10.15			é. 3.53	é. 5.21	
Bene	é. 8.23	é. 10.36		Kolozsvár (vendéglő)	é. 5.45	é. 6.47	é. 10.45
Erked	é. 8.43	é. 10.51			é. 6.14	é. 7.30	é. 11.01
Héjasfalva (elág. Udvarhely felé)	é. 9.12	é. 11.16		Nagy-Várad (vendéglő)	é. 10.44	é. 11.41	
Szegesvár (vendéglő)	é. 9.35	é. 11.32			é. 11.04	d. u. 12.23	é. 2.18
	é. 9.42	é. 11.39		Budapest	é. 7.00	é. 8.15	é. 7.25

Expresz-vonat ind. 5 óra 14 p. reggel. Aradon át Brassóból ind. 10 óra 26 p. este, Budapestre é. 1 26 p., a gyorsvonat d. u. 2 óra 19 perczkor.

Kézdi-Vásárhely—brassói vasut.

Kézdi-Vásárhely	indul reggel	4.00	délután	10.30	délután	2.45	Brassó	ind. reggel	4.50	reggel	8.50	délután	3.10
Imecsfalva		4.17		10.43		3.02	Szász-Hermány		5.09		9.09		3.25
Pálya-Zabola		4.34		10.56		3.19	Prázmár		5.35		9.33		3.43
Kovácsna		4.45		11.13		3.51	Kökös		5.50		9.46		3.54
Barátos		5.18		11.29		4.16	Uzon		6.07		10.03		4.05
Nagy-Borosnyó		5.35		11.42		4.35	Kilyen		6.23		10.18		4.17
Eresztvény		5.55		11.59		4.56	Sepsi-Szentgyörgy		6.49		10.46		4.35
Sepsi-Szentgyörgy		6.35	d. u.	12.29		5.36	Eresztvény		7.16		11.14		4.57
Kilyen		6.45		12.37		5.46	Nagy-Borosnyó		7.37		11.41		5.14
Uzon		7.00		12.50		6.02	Barátos		8.06		12.10		5.35
Kökös		7.14		1.00		6.15	Kovácsna		8.33		12.40		5.55
Prázmár		7.41		1.20		6.42	Pálya-Zabola		8.46		12.50		6.02
Szász-Hermány		8.01		1.36		7.02	Imecsfalva		9.01		1.08		6.18
Brassó	érk.	8.19		1.50		7.20	Kézdi-Vásárhely	érk.	9.19		1.26	este	6.36